

ГАЗЕТА
ВЕРХОВНОЇ РАДИ
УКРАЇНИ

Голос України

Подія

Миротворці «ЛитПолУкрБриг»

▶ СТОР. 4

Баланс тижня

Наші експортери вже компенсують 60 відсотків втрат від торгівлі на ринку РФ

▶ СТОР. 11

Святкування

Відзначали скромно

Встановили національний рекорд

▶ СТОР. 12

№ 181 (5931) ВІВТОРОК, 23 ВЕРЕСНЯ 2014 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA

У НОМЕР:

Із держбюджету фінансуватимуть лише ті території Донбасу, які повністю підконтрольні Україні

Ухвалення законів про особливий статус деяких регіонів Донбасу та про амністію дасть змогу виграти час для зміцнення Збройних Сил України. **Про це Голова Верховної Ради України Олександр Турчинов заявив в інтерв'ю програмі «ТСН. Тиждень».**

▶ СТОР. 2

Протести і підтримка

У Москві, Санкт-Петербурзі та інших російських містах відбулися «Марші миру» — акції солідарності з Україною, протести проти війни, розв'язаної Кремлем на Донбасі. Наймасовішим був протест у столиці. За оцінками експертів, у марші взяли участь до 100 тисяч російських друзів України. Вулицями із прапорами України та транспарантами «Війна з Україною — ганьба і злочин Росії», «Ні кремлівському фашизму», «Ми хочемо дружити з Україною» пройшли багато російських культових письменників і громадських діячів — Дмитро Биков, Денис Драгунський, Георгій Сатаров, Андрій Більджо, Лев Рубінштейн, Борис Нємцов, Михайло Касьянов, Тетяна Лазарєва, Ірина Прохорова.

▶ СТОР. 8

Прожити зиму без російського газу і не заморозити країну,

або Наскільки «холодні» прогнози відповідають реальності

Колаж Олексія КУСТОВСЬКОГО.

Найважливіша тема для розмов, крім війни на сході України, — як пережити зиму, що наближається? Підстав для занепокоєння не бракує: із червня ми не одержуємо російський газ, альтернативного палива теж недостатньо, розраховувати на електроенергію в обсягах, яких потребуємо, не доводиться. Водночас маємо ще й брак правдивої інформації щодо того, які в нас є ресурси, скільки потрібно їх використати, а скільки заощадити? Оливи у вогнище доливають деякі політики, котрі використовують газову кризу як важіль боротьби за майбутню владу з нинішньою. Свою справу робить і пропаганда наших недоброзичливців, які всіма способами, часом негідними, намагаються переконати суспільство, що от уже цей сезон ми не переживемо — вимерзнемо як вид...

▶ СТОР. 7

РОЗ'ЯСНЕННЯ

Центральної виборчої комісії щодо заборони надання виборцям, закладам, установам, організаціям, а також виборчим комісіям та їх членам товарів (крім товарів, що містять візуальні зображення назви, символіки, прапора партії, за умови, що вартість таких товарів не перевищує три відсотки розміру мінімальної заробітної плати), послуг, робіт, цінних паперів, кредитів, лотерейних білетів, інших матеріальних цінностей (непрямого підкупу) під час проведення позачергових виборів народних депутатів України 26 жовтня 2014 року

Центральна виборча комісія звертає увагу суб'єктів та інших учасників виборчого процесу з виборів народних депутатів України, що відповідно до Закону України «Про вибори народних депутатів України» передвиборна агітація може здійснюватися у будь-яких формах і будь-якими засобами, що не суперечать Конституції України та законам України.

Разом з тим, згідно з частиною чотирнадцятою статті 74 Закону України «Про вибори народних депутатів України» забороняється проводити передвиборну агітацію, що супроводжується наданням виборцям, закладам, установам, організаціям коштів або безоплатно чи на пільгових умовах товарів (крім товарів, що містять візуальні зображення назви, символіки, прапора партії, за умови, що вартість таких товарів не перевищує три відсотки розміру мінімальної заробітної плати), послуг, робіт, цінних паперів, кредитів, лотерейних білетів, інших матеріальних цінностей.

Центральна виборча комісія роз'яснює, що така передвиборна агітація або надання виборцям, закладам, установам, організаціям, а також виборчим комісіям та їх членам коштів або безоплатно чи на пільгових умовах товарів, послуг, робіт, цінних паперів, кредитів, лотерейних білетів, інших матеріальних цінностей, що супроводжується закликами або пропозиціями голосувати за або не голосувати за певну політичну партію чи кандидата у народні депутати України або згадуванням назви партії чи імені кандидата, є непрямим підкупом виборців.

Особи, винні в порушенні законодавства про вибори народних депутатів України, притягаються до кримінальної, адміністративної або іншої відповідальності в порядку, встановленому законом.

Місія Європейського Союзу дасть оцінку українській молочній продукції та підтвердить її право на експорт до ЄС *(Урядовий портал)*

КОРОТКО

■ Учора на телефон Рівненської ОДА надійшло анонімне повідомлення про замінування. Із приміщення ОДА та облради евакуювали понад 300 осіб. На місці кілька годин працювали піротехніки, працівники міліції та ДСНС Рівненщини, але жодних вибухових предметів не виявили. Нині міліція розшукує «мінувальника», **передає наш власкор Олександра ЮРКОВА.**

■ Майже три десятки аптекарських закладів Хмельницької області отримали рекомендації територіального відділення Антимонопольного комітету утриматися від безпідставного підвищення цін та створення штучного дефіциту лікарських засобів, **повідомляє наш власкор Ірина КОЗАК.**

Із держбюджету фінансуватимуть лише ті території Донбасу, які повністю підконтрольні Україні

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

«Я не вірю, що Росія має бажання мирним шляхом розв'язувати проблеми. Але сьогодні ми маємо використати перемир'я для посилення обороноздатності і зміцнення Збройних Сил», — сказав він.

Олександр Турчинов зазначив, що, «безумовно, до цих законів є багато зауважень», проте вони є «предметом компромісу» і «форматом мирної ініціативи Президента України».

Відповідаючи на запитання щодо змін у тексті закону про особливий статус деяких регіонів Донбасу, які з'явилися після голосування, Олександр Турчинов повідомив, що профільний Комітет Верховної Ради ще не подав його на підпис керівникові парламенту.

Водночас Голова Верховної Ради зазначив: після того, як депутатам було роздано відповідний законопроект, до парламенту надійшов варіант нової редакції цього закону — на заміну раніше поданого.

Олександр Турчинов поставив до відома Президента про те, що під час розгляду цього питання в сесійній залі не було відомо про існування законопроекту в новій редакції. Тому, наголосив він, Голова Верховної Ради може підписати тільки той текст, за котрий проголосували народні депутати і де міститься норма про визначення постановою парламенту районів, міст, селищ та сіл Донецької та Луганської областей, в яких запроваджується особливий порядок місцевого самоврядування.

Керівник парламенту ще раз підкреслив, що під час голосування жодних втручань у роботу системи «Рада» не було. Це підтверджено ретельною перевіркою Генеральної прокуратури та Служби безпеки України.

Олександр Турчинов наголосив: з державного бюджету фінансуватимуть лише ті території Донбасу, які повністю підконтрольні Україні. За його словами, закон про амністію може бути застосований тільки в разі, коли буде роззброєно всі терористичні угруповання та звільнено адміністративні приміщення. «Якщо мирні ініціативи глави держави не реалізовуватимуться, закон про особливий порядок місцевого самоврядування в деяких районах Донецької та Луганської областей потрібно буде негайно скасувати», — наголосив керівник парламенту.

Також Олександр Турчинов заявив, що вважає зрадою відвідання 17 вересня деякими народними депутатами України Державної Думи Федеральних Зборів Російської Федерації. В інтерв'ю програмі «ТСН. Тиждень» він зазначив, що візит 24 парламентаріїв до Москви був неофіційним, і Верховна Рада «не уповноважувала їх здійснити цю подорож».

Олександр Турчинов нагадав, що Державну Думу відвідали депутати—члени групи «За мир і стабільність», представники якої ніколи не голосували за закони, спрямовані на соціальну підтримку українських військових та на посилення обороноздатності.

«Вони просто з'їздили до своїх господарів, щоб поінформувати про свою роботу», — сказав він.

Керівник парламенту назвав такий вчинок народних депутатів зрадою і має намір внести на розгляд Верховної Ради постанову, яка заборонятиме їм працювати в законодачому органі, щоб «не ганьбили Верховну Раду своєю присутністю». На переконання Олександра Турчинова, такі народні обранці повинні понести відповідальність за підтримку сепаратизму, що має стати предметом розгляду відповідних силових відомств.

Прес-служба Верховної Ради України.

Петро ПОРОШЕНКО: «Виграти війну виключно військовими методами неможливо»

Президент України Петро Порошенко в інтерв'ю українським телеканалам наголосив, що країна робить усе для встановлення миру, й окреслив своє бачення основних подій минулого тижня. Подаємо найважливіші тези заяв глави держави.

Перемогти можемо лише миром

Війну в містах Донецьк та Луганськ виграти виключно військовими методами неможливо. Комусь здається, що ми сьогодні зберемо три-чотири батальйони, увійдемо, сконцентруємо танковий кулак, накриємо артилерійською підтримкою, пошлемо вперед спецназ, ліквідуємо або підірвемо органи управління і нам усе швидко вдасться, — неправда. Нам цього не дадуть зробити. Що більше там буде батальйонних тактичних груп або бригад української армії, то більше там буде військ РФ.

Упевненості дає те, що мешканці Донецька, Луганська втомилися і ненавидять усіх, хто зі зброєю, і вітають усіх, хто принесе мир. Мир на Донбас принесе Україна.

Ніякої розбіжності думок щодо пріоритету мирного розвитку подій у трикутнику «Президент—парламент—уряд» немає.

Реалізація плану Президента

Закони щодо Донбасу, прийняті парламентом 16 вересня, спрямовані на реалізацію мирного плану Президента, який був задекларований заздалегідь.

Завдяки цьому за останні два з половиною тижні була можливість для ротації і відновлення боєздатності.

За час антитерористичної операції на Донбасі знищено до 65 відсотків української військової техніки. Не було чим боронитися, нині вже є чим. Ми за ці два з половиною тижні нарешті отримали можливість відвести ті частини, які стояли на передовій досить довго, для ротації і відновлення боєздатності.

Під керівництвом віце-прем'єра Володимира Гройсмана проводиться робота з будівництва фортифікаційних споруд, які забезпечать надійну лінію оборони.

Цінності мають перевагу над грошима

Цінності завжди мають перевагу над грошима, і Євросоюз продемонстрував це протягом останніх чотирьох-п'яти місяців і продовжує демонструвати. Гроші, які Росія продовжує вкладати в інформаційну атаку на Україну, викидаються на вітер.

Прийняття Мінського меморандуму деталізує механізм припинення вогню і створює передумови зупинки збройного протистояння.

Програма відбудови

Розпочнеться реалізація програми з відновлення інфраструктури визволених міст на сході України, для чого буде створено спецфонд бюджету. Механізм фінансування буде такий: український бюджет фінансує територію, яка повернута під український прапор. Є прапор — є спецфонд. Україна фінансуватиме ті території, де є мир і де українська влада. У тому числі влада місцевого само-врядування, яка обрана легітимно.

Для створення спеціального фонду буде проведено донорську конференцію для збору коштів до спецфонду українського бюджету на відновлення інфраструктури Донбасу. Йдеться про десятки мільярдів гривень.

Політики повинні об'єднатися

Усі політичні сили, які йдуть на вибори, повинні об'єднатися заради України. Маємо задекларувати, що ми разом і нас об'єднує Україна, і питання єднання є першим пріоритетом.

Партії самі мають усвідомити таку свою місію. Будь-який розкол, взаємознищувальна риторика шкодить не політичній силі чи її лідеру, вона шкодить Україні.

США братимуть участь у переговорах із Путіним

Президент України домовився із президентом США Бараком Обамою про активніше залучення лідера США та лідерів Європейського Союзу до переговорів щодо ситуації в Україні. Більшість розмов із президентом Росії Володимиром Путіним відбувається в «нормандському форматі», де беруть участь в теле-, відеоконференції, телефонній конференції канцлер Німеччини, президент Франції, президент Єврокомісії, лідери інших держав.

Буде чим оборонятися

Українські Збройні Сили матимуть, чим оборонятися, оскільки країна отримала нелетальну оборонну зброю від іноземних партнерів. Ми не отримали кулемети, але маємо отримати те, що нам необхідно: розвідувальне, радарне, спостережне та інше оборонне обладнання, яке дасть змогу в десятки разів підвищити ефективність нашої зброї, модернізувати її. І таку допомогу надаватимуть не лише США.

Однією із пріоритетних реформ має стати реформа оборонного сектору, яку буде презентовано найближчим часом.

Українська армія повернула втрачені позиції

У зоні АТО територія, підконтрольна українським військовослужбовцям, збільшилася порівняно з тією, яка була станом на 5 вересня 2014 року — часом підписання Мінського протоколу.

Лінія зіткнення значним чином пересунулася, й українські війська займуть позиції, які було втрачено наприкінці серпня, які втрачено вздовж річки Кальміус. По річці Кальміус буде зведено рубіж оборони.

Відповідальна місія прикордонників

Деякі райони Донбасу з особливим статусом по периметру контролюватимуть українські прикордонники для того, щоб убезпечити решту території країни від поширення конфлікту.

Крім зведення лінії оборони вздовж адміністративного кордону, буде обрана ще певна зона, де працюватимуть, у тому числі, і прикордонники. Нині там готується відповідне інженерне, технічне та нормативне забезпечення.

Причина трагедії під Іловайськом

«Ударне угруповання» затрималося на три дні з допомогою під Іловайськом. Здача позицій дала змогу взяти українських військовослужбовців в оточення.

Якби підкріплення підійшло за планом, наші дії кардинально відрізнялися б. Президент готовий до того, щоб робити висновки з об'єктивного розслідування. Замовлено всі експертизи.

51-шу бригаду розформують

51-шу бригаду, яка здалася в полон біля Червонопартизанська, буде розформовано. Президент дав відповідне доручення.

На місці постійної дислокації буде сформована нова бригада нової якості з інших військовослужбовців під іншим керівництвом. Вона називатиметься 14-та бригада, і цей процес уже розпочався.

Гелетея немає ким замінити

На сьогоднішній день в Україні немає «беззаперечного лідера», який міг би замінити Валерія Гелетея на посаді міністра оборони. За останній час змінилися три міністри оборони.

Презентація «Стратегії реформ–2020»

У четвер, 25 вересня, Президент України Петро Порошенко проведе прес-конференцію, на якій відбудеться презентація «Стратегії реформ-2020».

Анна ШЕВЧЕНКО.

ФОТОФАКТ

У столиці відбувся благодійний армійський недільник на підтримку 95-ї Житомирської окремої аеромобільної бригади. Тут можна було долучитися до плетіння маскувальної сітки для бійців, написати їм листа тощо.

Фото Юрія ІЛЬЄНКА (Укрінформ).

Заява прес–служби Голови Верховної Ради України щодо інсинуацій деяких політиків навколо закону про люстрацію

Останнім часом у мережі Інтернет розповсюджуються провокативні та брехливі заяви щодо підготовки закону про люстрацію.

Зокрема, заяви екс-міністра уряду Януковича-Азарова Віктора Балоги про нібито спроби «вихолостити» цей закон в апараті Верховної Ради України. Мета цього — привернути до себе увагу під час виборчої кампанії та спробувати зірвати підписання закону.

Голова Верховної Ради України Олександр Турчинов зробив усе можливе і неможливе, щоб закон про люстрацію був прийнятий, не дозволить зірвати його підписання та поставить під ним свій підпис тільки після візування авторами цього законопроекту.

Незважаючи на спроби деяких політиків зірвати цей процес, люстрація в країні відбудеться.

Прес-секретар Голови Верховної Ради України.

ВИБОРИ-2014

На Херсонщині знову поширився підкуп

Масове повернення до практики підкупу електорату з боку штабів кандидатів у народні депутати на Херсонщині зафіксували експерти обласної організації Комітету виборців України. Лише у серпні-вересні нинішнього року вони нарахували у п'яти виборчих округах регіону 26 фактів роздавання від імені кандидатів продуктових пайків із гречки, цукру, рибних консервів та згущеного молока, канцприладдя для школярів і навіть наборів лікарських препаратів. Причому такою «доброчинністю» грішать і мажоритарники, і кандидати від провладних та опозиційних партій (деякі з них, щоправда, встигли заперечити свою причетність до роздавання «подарунків», назвавши такі епізоди провокаціями суперників у боротьбі за симпатії виборців). Втім, у КВУ визнають: розмах підкупу все ж менший, ніж на минулих парламентських виборах. Тоді на першому етапі агіткампанії спостерігачі та журналісти зібрали докази про скоєння 90 таких порушень виборчого законодавства.

Сергій ЯНОВСЬКИЙ.

Херсон.

Керівники міст ідуть у парламент задля розширення самоврядування

Одразу троє міських голів у містах обласного значення на Хмельниччині балотуються у народні депутати України.

Це очільник Хмельницького Сергій Мельник (одномандатний виборчий округ (ОВК) № 187), Василь Сидор зі Славути (ОВК №190) та Микола Мельничук із Старокостянтинова (ОВК № 191). Крім того, кандидатом у депутати в окрузі № 193 зареєструвався колишній міський голова Кам'янця-Подільського Олександр Мазурчак, який з 2008 року працює на керівних посадах у Міністерстві ЖКГ та у столичній держадміністрації і є першим заступником виконавчого директора Асоціації міст України.

Якщо Василя Сидора кандидатом у депутати по мажоритарному округу висунуто на з'їзді «Батьківщини», то решта змагатимуться як самовисуванці.

Очільник регіонального відділення Асоціації міст України Сергій Мельник пояснив таку активність міських голів намаганням законодавчо подолати вихолощення повноважень місцевого самоврядування.

— У нас на рахунку сто мільйонів гривень. Це немалі кошти для такого міста, як Хмельницький, і спрямування їх на благоустрій змінило б суспільну думку на користь міської влади. Але подолати казначейські перепони заважають прийняті за останні десять років закони, — розповів Сергій Мельник. — Крім того, скажімо, ми пройшли всю процедуру до початку будівництва сміттєпереробного заводу. Та жоден інвестор не наважується почати роботи, поки законом не затверджено «зелений тариф» на електроенергію, яка вироблятиметься такими установками. Мережа сонячних електростанцій має такий тариф і розбудовується, а сміттєпереробна індустрія не отримує стимулу для розвитку. Дратує і бюджетна політика, яку веде влада, — нема й натяку на децентралізацію, як нема ні філософії розвитку місцевого самоврядування, ні ідеології.

За словами Сергія Мельника, **повідомляє громадянська мережа ОПОРА**, саме діячі ланки місцевого самоврядування зможуть переорієнтувати державну політику на дотримання інтересів місцевих громад.

Пропонується децентралізувати архітектурно–будівельний контроль

У КОМІТЕТАХ ВЕРХОВНОЇ РАДИ

Комітет Верховної Ради з питань будівництва, містобудування і житлово-комунального господарства та регіональної політики рекомендує Верховній Раді України прийняти за основу проект закону про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо децентралізації повноважень у сфері архітектурно-будівельного контролю та удосконалення містобудівного законодавства.

Законопроект (реєстр. №4465а) передбачає децентралізацію системи державного архітектурно-будівельного контролю і нагляду. Ним, зокрема, пропонується передати повноваження з надання (отримання, реєстрації) документів, що дають право на виконання підготовчих та будівельних робіт, здійснення державного архітектурно-будівельного контролю та прийняття в експлуатацію закінчених будівництвом об'єктів: виконавчим органам сільських, селищних, міських рад з питань державного архітектурно-будівельного контролю — щодо об'єктів, розташованих на території населених пунктів; структурним підрозділам районних державних адміністрацій з питань державного архітектурно-будівельного контролю — щодо об'єктів, розташованих за межами населених пунктів; центральному органу виконавчої влади, який реалізує державну політику з питань державного архітектурно-будівельного контролю через головних інспекторів будівельного нагляду, — щодо об'єктів, розташованих на території кількох адміністративно-територіальних одиниць.

Також законопроектом передбачається запровадити систему державного нагляду за прийняттям рішень у сфері містобудування та здійсненням державного архітектурно-будівельного контролю, механізми оскарження замовником таких рішень; удосконалити процедуру подання декларації про виконання підготовчих та будівельних робіт шляхом установлення вичерпного переліку підстав для її повернення; виключити необхідність інформування замовниками місцевих органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування про отримані документи на початок будівництва і про прийняття в експлуатацію об'єктів та скасувати відповідальність за неподання такої інформації; скоротити строк видачі технічних умов з 15 (30) до 10 робочих днів з дня реєстрації відповідної заяви.

Крім того, замовник будівництва отримає право на застосування автономних систем інженерного забезпечення незалежно від наявності на відповідній території магістральних чи інших інженерних мереж. Пропонується й зняти обмеження щодо залучення до здійснення контролю фахівців лише науково-дослідних та науково-технічних організацій, атестованих Мінрегіонбудом.

Члени комітету підтримали законопроект, прийняття якого сприятиме удосконаленню містобудівної діяльності та механізму державного архітектурно-будівельного контролю, посиленню ролі місцевих органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування щодо комплексного розвитку територій в інтересах територіальних громад тощо.

Інформаційне управління апарату Верховної Ради.

Головні консультанти Комітету з питань державного будівництва та місцевого самоврядування Олена Рибак** (праворуч) **та Лідія Шкуріна під час обговорення змін щодо удосконалення законодавства у сфері реформування державної служби та органів місцевого самоврядування.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Свободівець передав допомогу артилеристам

ДЕПУТАТ В ОКРУЗІ

Народний депутат Олег ОСУХОВСЬКИЙ (ВО «Свобода») **(на знімку)** передав матеріальну допомогу бійцям третього дивізіону 26-ї окремої артилерійської бригади, що нині перебуває на Рівненщині.

Парламентарій за власний кошт придбав п'ятдесят комплектів військового однострою, термобілизну, п'ять акумуляторів для самохідних артилерійських установок та особисто вручив це воякам-артилеристам. Окрім того, завдяки активній позиції Комітету з питань гуманітарного забезпечення війська найближчим часом громадська організація «Народний тил» забезпечить вояків аптечками зразка НАТО, що життєво необхідні в умовах бойових дій, **повідомили в прес-службі Рівненської обласної організації ВО «Свобода»**.

«Нині кожен українець, а тим паче націоналіст, мусить стати на захист нашої держави. Крім того, обов'язок кожного чоловіка — захищати свої родини від загарбників. Саме тому представники Всеукраїнського об'єднання «Свобода» не можуть лишатися осторонь. Сьогодні ми придбали та передали нашим побратимам найнеобхідніші речі, проте в планах — купити для потреб артилеристів сучасну електронну систему управління артилерійським вогнем», — зазначив під час зустрічі з військовими Олег Осуховський.

Одразу ж після передання допомоги свободівець вирушив на схід України — до місця дислокації батальйону особливого призначення «Січ», оскільки нині є бійцем цього підрозділу. Він був у тимчасовому звільненні через потребу відвідати сесійне засідання Верховної Ради.

ОФІЦІЙНО

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до деяких законів України щодо соціального захисту осіб, які нагороджені орденом Героїв Небесної Сотні

Верховна Рада України **постановляє**:

I. Внести зміни до таких законів України:

1. У Законі України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту» (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., № 45, ст. 425; 1996 р., № 1, ст.1; 2005 р., № 52, ст. 564):

1) статтю 11 після слова «вважаються» доповнити словами «особи, нагороджені орденом Героїв Небесної Сотні»;

2) у статті 16:

друге речення пункту 7 після слова «померлих» доповнити словами «осіб, нагороджених орденом Героїв Небесної Сотні»;

пункт 23 після слова «почесттями» доповнити словами «померлої (загиблої) особи, нагородженої орденом Героїв Небесної Сотні».

2. Пункт 1 статті 1 Закону України «Про пенсії за особливі заслуги перед Україною» (Відомості Верховної Ради України, 2000 р., № 35, ст. 289; 2002 р., № 41, ст. 293; 2008 р., №№ 5-8, ст. 78; 2009 р., № 39, ст. 550; 2012 р., № 4, ст. 13) після слів «Героям України» доповнити словами «особам, нагородженим орденом Героїв Небесної Сотні».

II. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

2. Кабінету Міністрів України протягом місяця з дня набрання чинності цим Законом:

1) привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

2) забезпечити приведення центральними органами виконавчої влади прийнятих ними нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом.

Президент України
П. ПОРОШЕНКО.

м. Київ, 2 вересня 2014 року.
№ 1661-VII.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про ратифікацію Фінансової угоди (Проект «Завершення будівництва метрополітену у м. Дніпропетровську») між Україною та Європейським інвестиційним банком

Верховна Рада України **постановляє**:

Фінансову угоду (Проект «Завершення будівництва метрополітену у м. Дніпропетровську») між Україною та Європейським інвестиційним банком, підписану 25 жовтня 2013 року у м. Люксембурзі, що набирає чинності з дати направлення Європейським інвестиційним банком листа, в якому підтверджується виконання Україною умов, установлених Угодою, і зазначається дата набрання Угодою чинності, ратифікувати.

Президент України
П. ПОРОШЕНКО.

м. Київ, 2 вересня 2014 року.
№ 1665-VII.

Додаток див. на сайті www.golos.com.ua.

ПОВІДОМЛЕННЯ

Центральна виборча комісія повідомляє про відкриття накопичувального рахунку виборчого фонду Політичної партії «Громадянська позиція (Анатолій Гриценко)».

Реквізити накопичувального рахунку:

Отримувач: виборчий фонд Політичної партії «Громадянська позиція (Анатолій Гриценко)».

Реєстраційний номер облікової картки платника податку: 33492420.

Банк отримувача: Центральне відділення АТ «Укрексімбанк», м. Київ.

Код банку отримувача (МФО): 322313.

Рахунок отримувача: 26419010085391.

Миколаївський бронетанковий завод відремонтував і модернізував десять БТР–70 для Держприкордонслужби. Для підприємства це перше велике замовлення за останні двадцять років. Паралельно ремонтували техніку для морської піхоти та Нацгвардії, повідомив виконувач обов'язків директора підприємства Олександр ШВЕЦЬ, *передає наш кореспондент Ірина Нежигай*

Миротворці «ЛитПолУкрБригу»

У Варшаві відбулася церемонія підписання Угоди між Кабінетом Міністрів України та урядами Литви і Польщі про створення спільної литовсько-польсько-української бригади. Історичний документ міністр оборони України генерал-полковник Валерій Гелетей, міністр національної оборони Республіки Польща Томаш Семоняк та міністр охорони краю Литовської Республіки Юозас Олекас підписали у присутності Президента Польщі Броніслава Коморовського.

— Створення спільної литовсько-польсько-української бригади є елементом домовленостей країн НАТО з модернізації української армії. Підписання цієї угоди є частиною плану, який обговорювався на саміті НАТО в Ньюпорті, де були прийняті рішення про підтримку України, — зазначив Броніслав Коморовський перед церемонією підписання угоди. За його словами, бригада буде частиною системи миротворчих контингентів.

Броніслав Коморовський додав також, що Польща взяла на себе зобов'язання сприяти процесу модернізації української армії.

— Я переконаний, що сукупність всіх цих дій приведе до здатності української армії ефективно співпрацювати з арміями світу, а також процесу модернізації Збройних Сил України, яка вкрай необхідна у зв'язку з існуючою загрозою з боку агресивно налаштованого сусіда, — підкреслив президент Польщі Броніслав Коморовський.

Міністр оборони України генерал-полковник Валерій Гелетей зазначив, що створення бригади є елементом ефективної співпраці, дружби і єднання польської, литовської та української армій перед викликами сьогодення.

— Це приклад реальної і ефективної взаємодії в умовах нових викликів і новий елемент загальноєвропейської безпеки, — наголосив Валерій Гелетей.

У рамках візиту до Польщі міністр оборони України Валерій Гелетей також провів переговори з главою польського оборонного відомства Томашем Семоняком у складі делегацій. На переговорах серед іншого розглядались також питання надання військової допомоги нашій державі.

Вл. інф.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

На знімку (зліва направо): Угоду про створення спільної литовсько-польсько-української бригади підписують міністр охорони краю Литовської Республіки Юозас Олекас, міністр національної оборони Республіки Польща Томаш Семоняк, міністр оборони України Валерій Гелетей. Крайній праворуч — Президент Польщі Броніслав Коморовський.

ФОТОФАКТ

Колона з російською гуманітарною допомогою для мешканців південного сходу України, що доправила продукти, питну воду, генератори, медикаменти та теплі речі, прибула в Донецьк.

Фото Юлії ЗОЗУЛІ (Укрінформ).

Прифронтове місто під державними прапорами

Мітинг на підтримку єдності України відбувся у неділю в Артемівську. Мешканці міста та вимушені переселенці з районів бойових дій пройшлися центральною вулицею з державними прапорами, вигукуючи патріотичні гасла. Промовці закликали всіх українців об'єднатися у час війни, наводили приклади допомоги й солідарності людей із різних куточків країни. Особливу вдячність висловили військовим, які захищають незалежність держави. Присутні вшанували хвилиною мовчання пам'ять полеглих у цій боротьбі, а також прочитали молитву за Україну та материнську молитву — за щастя всіх дітей.

«Я приїхав до Артемівська навесні 1982 року після Афганістану. В цьому місті в 1993-му я вперше перейшов на українську мову — коли донька сказала в садочку: «Добрий вечір, тату!». Свого часу я сказав синам: якщо щось трапиться — як офіцер захищатиму державу. І ось тепер довелося підтвердити свої слова дією», — сказав, виступаючи на мітингу, офіцер Володимир Деривендідь.

«Я хочу подякувати вам, що ви прийшли, — звернувся до учасників акції один із бійців батальйону «Січ». — Я і мої побратими — з Волині, нам легко бути патріотами, бо в нас всі — патріоти. Але Артемівськ — це теж моя земля. Так, я люблю свою малу батьківщину, але я люблю й Донбас».

Нині Артемівськ перетворився на прифронтове місто: сюди до лікарні щодня привозять поранених бійців, життя і здоров'я яким рятують медики. До потужного волонтерського руху в Артемівську долучилися тисячі жителів, зазначали на мітингу. «Приносять по 20, 50 гривень, пенсіонери — шкарпетки, футболки для поранених, із тремтінням віддають речі, які зберігають душевне тепло і захищають бійців», — розповіла одна з учасниць акції.

Прикладом єдності України став виступ двох учительок — з Артемівська та Хмельницького. Обидві — Вікторія і Лідія — нині активно допомагають українським військовим. «Коли настають дні випробувань, ми раптом починаємо розуміти, як ми любимо свою землю, своє місто. Як взагалі любимо 1 вересня, хоча для вчителя це завжди складно. Але цього року зрозуміли: яке щастя, що ми можемо піти 1 вересня до школи. І як чудово, що можемо побачити очі дітей, не затуманені сльозами, упевнені в тому, що є мир і справедливість», — наголосила педагог із Артемівська.

Андрій СЕРЕДА.

Донецька область.

На знімку: учасники мітингу закликали до єдності України.

Фото Олександра ДЬЯЧЕНКА.

Естафета єднання стартувала в аграрному університеті

У Миколаївському національному аграрному університеті відбулася благодійна акція «Естафета єднання», до якої могли приєднатися всі небайдужі мешканці обласного центру та підтримати українську армію. В естафеті також взяли участь студенти Одеського і Херсонського державних аграрних університетів. «Ми хочемо, щоб в Україні був мир», — закликала молодь. Символом акції став голуб миру. Тому кожному миколаївцю вручили паперового голуба — як символ щирої взаємної любові, злагоди та ніжності. «Естафету єднання» прийняв Миколаївський національний університет імені Василя Сухомлинського.

— Ми безмежно вдячні учасникам бойових дій, які своїм життям заради українського народу, заради кожного з нас забезпечують мир і свободу на території нашої держави! — кажуть у миколаївській «аграрці».

Ірина НЕЖИГАЙ.

Миколаївська область.

Польща взяла на себе зобов'язання сприяти процесу модернізації української армії

Новий очільник регіону хоче знати реальну картину

Геннадій Москаль береться за роботу

Новопризначений голова Луганської облдержадміністрації Геннадій Москаль зустрівся в Сєвєродонецьку з активом області й розповів про те, яку мету ставить перед собою й органами самоврядування регіону. Першочергове завдання — створення реальної обласної державної адміністрації, яка нині фактично розкидана по всій території регіону, і консолідація роботи всіх її служб. Також, на його думку, треба детально розібратися й реально оцінити ситуацію в регіоні, а отже, заслухати звіти керівників місцевих органів влади про стан справ на довірених їм територіях. Надзвичайно важливим питанням новий голова ОДА вважає також підготовку регіону до зими. Поки що немає чіткої картини того, які шахти працюють, а які потребують відновлення, чи є можливість постачання вугілля на Щастинську ТЕС і які є варіанти переведення підприємств ПЕК на альтернативне паливо. За словами Геннадія Москаля, дуже важливо «з'ясувати реальну картину на Луганщині без жодних прикрас» і, звичайно, вивчити настрій людей. «Якщо 50 відсотків населення схиляються до України, це добре. А якщо ні, то треба думати, як змінювати ці настрої. Донбас ніколи не любив центральну владу, але зараз ми дійшли до граничної межі, тому варто виправляти ситуацію. Терапевтичними, м'якими методами. До Києва часто йдуть «ура-рапорти» про те, що ми відбили в «ЛНР» частину територій і тепер тут усе гаразд. Але яких людей ми одержали — тих, які симпатизують Україні, чи тих, які вдень тримають дулю в кишені, а вночі беруться до зброї», — сказав новопризначений керівник.

За пропозицією Геннадія Москаля облдержадміністрація віднині базуватиметься в Сєвєродонецьку, хоча новий керівник вважає, що його робоче місце в майбутньому розміщуватиметься лише в Луганську. «Але якщо ми хочемо постійно жити в еміграції, тоді що це за життя? Треба боротися», — зазначив Г. Москаль.

А ТИМ ЧАСОМ

Припинено очищення води, яка подається з річки Сіверський Донець. Причиною стало те, що на Західній фільтрувальній станції компанії «Луганськвода» закінчилися запаси рідкого хлору. Поповнити їх поки що немає змоги, оскільки станція перебуває на підконтрольній бойовикам території. «Луганськвода» попереджає, що це може негативно вплинути на санітарно-епідеміологічну ситуацію в регіоні. Без питної води тимчасово залишатимуться Стаханов, Брянка, Лисичанськ, Первомайськ, Алчевськ, Красний Луч, Антрацит, Петровське, Попасна.

Що буде з шахтами?

Самопроголошені «ЛНР» і «ДНР» вирішили «націоналізувати» вугільні підприємства, що перебувають на окупованих ними територіях, на свою користь. Таке рішення прийнято на зустрічі представників керівництва «республік» з директорами шахт і вугільних об'єднань. Конкретних заходів щодо цього не обговорювали, й те, як і коли відбуватиметься цей процес, не відомо. Але, як повідомляють жителі шахтарських міст, «експропріація» почалася ще два тижні тому, коли раніше видобуте паливо зі складів вугільних підприємств бойовики почали вивозити до Російської Федерації. На Луганщині нині не працює багато шахт. Одні постраждали під час бойових дій, інші припинили видобуток через виробничі труднощі: немає підвезення необхідних для роботи матеріалів і можливості реалізувати вугілля. А от шахта «Комсомольська» в Антрациті припинила роботу з іншої причини. Тут «ЛНРівці» оголосили, що в «молодої республіки» немає грошей, тому зарплати й пенсії платити нічим. До речі, бойовики повідомили місцевим жителям, що тепер усі їхні зарплати зрівняють і вони будуть для всіх однаковими — по 1200 грн. Гірники шахти «Комсомольська» таке рішення обурило, і як протест вони відмовилися виходити на роботу. Видобуток вугілля на підприємстві припинено. В Антрациті бойовики почали процес реєстрації підприємців, ставлячи перед ними нові умови: 20% від свого прибутку кожен з них повинен віддавати до «міської скарбниці». Причому готівкою.

Замість трун — ящики з-під снарядів

На окупованій бойовиками території фактично не працюють бюро ритуальних послуг. Поховати людину стало великою проблемою. По-перше, щоб провести її в останню путь, у родичів немає коштів. По-друге, через руйнації й велику кількість загиблих підприємствам ритуальних послуг не вистачає трун для поховання. Очевидці розповідають, що бачили, як померлих і вбитих загортали в поліетилен. Так було в Луганську й під Краснодоном. Потім хтось здогадався ховати людей у ящиках з-під снарядів реактивних систем залпового вогню. Хитромудрі громадяни й тут знайшли свою вигоду, налагодивши бізнес з продажу таких ящиків.

ДО РЕЧІ

За весь час у Краснодоні було поховано майже 500 загиблих бойовиків «ЛНР».

Як уже повідомлялося, трупи терористів Путіна, які загинули під час антитерористичної операції, скидали в шурфи шахт «Одеська» і «Чернівецька-Комсомольська», а також в озеро біля Слов'янська. Там було виявлено кількасотень тіл російських найманців.

Алла АНТІПОВА.
Луганськ.

ПАМ'ЯТЬ

У Шкарові прощалися із земляком

Минулої суботи мешканці села Шкарів Гощанського району, що на Рівненщині, прощалися із 22-річним земляком Дмитром Оверчуком. Він воював у складі 30-ї механізованої бригади. А 28 липня в районі Савур-Могили БМП, де Дмитро був механіком-водієм, підірвалася на міні і згоріла.

Надія АДАМЧУК.
Гоща Рівненської області

Зробити невідомого відомим

Єдиний реєстр для ідентифікації загиблих у зоні АТО й пошуку безвісти зниклих солдатів планують створити в Україні. З такою ініціативою виступила перед адміністрацією Президента Дніпропетровська облдержадміністрація.

За даними ОДА, на сьогодні в моргах країни перебуває велика кількість неідентифікованих тіл загиблих. А створення спеціальної бази даних дасть змогу громадянам у максимально стислий термін безплатно одержати інформацію про місцезнаходження родичів.

Як повідомили «Голосу України» в ОДА, ідея передбачає географічний і юридичний аспекти. Перший полягає в тому, щоб об'єднати інформацію про всі тіла, які перебувають у різних куточках країни, в одному місці. Нині в розпорядженні МВС в обласних центрах є дев'ять спецлабораторій, які дають змогу зробити відбір всіх проб у системі міністерства.

— Далі родич може здати свій аналіз для ДНК-експертизи хоч у Вінниці, хоч у Тернополі. І навіть якщо тіло солдата перебуває, скажімо, у Дніпропетровську, то їхати туди необов'язково, — зазначив заступник голови ОДА Святослав Олійник.

Юридичний аспект полягає в тому, щоб гарантувати родичу проведення безплатної ДНК-експертизи. За фактом смерті кожного солдата відкривається кримінальне провадження: в СБУ як теракт, у міліції як замах на життя військовослужбовця. Куратором всіх проваджень є прокуратура, яка і дає дозвіл на поховання.

Тому, як вважають ініціатори проекту, у Генпрокуратурі мають відкрити єдине провадження. Воно допоможе систематизувати кримінальні розслідування в Запорізькій, Харківській і Дніпропетровській областях. І в його рамках прокуратура повинна видавати родичам постанови на проведення відповідної ДНК-експертизи.

— На підставі цієї постанови людина йде до НДЕКЦ, здає аналізи, але гроші не платить. У МВС отримують результат цих аналізів, звіряють його з єдиною інформаційною базою й дають відповідь: де перебуває тіло солдата, яке відповідає ДНК-експертизі, — наголосив Святослав Олійник.

Володимир РИБАЛЬЧЕНКО.
Дніпропетровська область.

ФОТОФАКТ

На базі навчально-мобілізаційного центру «Полтавщина» батальйону особливого призначення «Азов» відбулося відкрите тренування бійців, під час якого вони відпрацьовували застосування стрілецької зброї на різних дистанціях, а також прийоми ножового та рукопашного бою.

Фото Сергія ПУСТОВІТА (Укрінформ).

Перукар стала снайпером

Снайпер Марія — так у батальйоні «Донбас» називають 23-річну вінничанку, яка залишила улюблену роботу перукаря та пішла захищати незалежність рідної держави.

Протягом п'яти місяців молода жінка була у найгарячіших точках АТО: визволяла Артемівськ, Слов'янськ, Маріуполь. Додому повернулася на лікування. У бою під Карлівкою травмувала спину.

Найбільше зраділа поверненню матері її донька, 6-річна Софійка. Дитину Марія залишила на свекруху. Спочатку не стала говорити про намір їхати на фронт. Повідомила, що деякий час навчатиметься на курсах перукарського мистецтва. Насправді опинилася у тренувальному таборі, де опанувала снайперську справу. Після закінчення навчання прийняла присягу. Перед тим надіслала свекрусі смс-повідомлення, в якому запросила приїхати на урочисту подію.

Після лікування Марія знову збирається на фронт. Каже, їхній батальйон стоїмо до перемоги. Таке їхнє колективне рішення.

Віктор СКРИПНИК.
Вінницька область.

НОТАТКИ З ПЕРЕДОВОЇ

Монолог поета-водія

«Голос України» продовжує низку репортажів з передової. Цього разу — це портрети простих людей, які через певні обставини стали Воїнами.

Микола родом із села Радалівка Глобинського району Полтавської області. До слова, його землячка — Раїса Кириченко. Одружився на Дніпропетровщині, має двох донечок. Останні 11 років жив у Кривому Розі. Працював водієм у будівельній фірмі. Тут, на війні, він — сержант, старший водій. В армії служив у 1997—1998 роках у Києві в залізничних військах. Після армії чотири роки в Якутії мив золото, працював водієм «БелАЗу». Його історію складно переказати, тому напишу так, як розповів під диктофон мені сам Микола:

— Я вже був одружений, але незручно почувався. Я ж — чоловік, а вдома не можу заробити собі на квартиру. Заробив у Росії, купив квартиру в Кривому Розі, хорошу машину. Ніхто мені не дав грошей ані копійки. Я заробив сам, своїми руками і пишаюся цим. Чотири роки по вісім місяців у Росії без дітей, без жінки, без сну. Моя дружина Світлана піднімала дітей сама на квартирі, яку знімала, зараз донькам по сім років. Я вліз у кредит 29 тисяч доларів і віддав його за два з половиною року. Мені Росія заплатила, я зараз не воюю проти Росії, я воюю проти Путіна, проти цього пі... (тут Микола називає президента РФ таким словом, яке не може бути надруковане у парламентській газеті, та з пісні слів не викинеш), який гірше за Гітлера. Він — офіцер КДБ, і нема у нього ні честі, ні совісті офіцерської. У мене є багато друзів у Росії, є далека рідня — і я не воюю проти них. Я хочу повернутися додому живим і здоровим, та не підставлю хлопців, які стоять поруч зі мною. За чотири місяці, що я тут, схуд на 15 кілограмів, але хлопці привозять «Снікерси», бо я їх дуже люблю. Хочу вам презентувати вірш, який я сам написав:

Запитав син у батька —
ти скажи мені, тату,
Чому в нас на Вкраїні,
де так хліба багато,
Де народ роботящий
і поля золотії,
Щастя й долі нема,
лиш живуть багатії?
Чом бабуся старенька,
що стоїть в переході,
Все життя працювала
за станком на заводі,
А тепер на колінах
і тихесенько плаче,
Дайте люди на хліб,
бо не може інакше.
Молоді чомусь сім'ї
по квартирах блукають,
Не ледачі ж геть люди,
руки втоми не знають,
А житло дорожає,
ціни геть піднімають,
Заробить стільки грошей
неможливо — всі знають.
Неможливо не вкравши,
оббрехавши і вбивши,
Та хіба ми не люди,
хіба можна так жити?
Чом бандити при владі,
а народ на колінах?
Чом не хоче у військо
віддавать мати сина?
Чом менту на дорозі
грошей треба давати,
Чи держава в нас бідна,
не хватає зарплати?
Депутат наш на Мерсі
по містах роз'їжджає,
А народ тільки стогне
і як жити — не знає.
І задумався батько —
що сказать тобі, сину...
Є у тебе сім'я,
ти — доросла людина,
Де-не-де сивина
виступає на скронях,
І мозолі грубіють
на шоферських долонях.
Я прожив все життя
і багато побачив,
Той, хто чесно працює,
лишніх грошей не бачив.
Що робити — не знаю,
козаки що робили?
І панів вони, ляхів
у багаттях палили.
Вони вірили свято,
що народ визволяли,
Щоб жилося всім краще,
що робить — точно знали.
Так давайте заглянем
в історію краю,
І як жити нам далі,
у предків спитаєм.
І поможуть з могил
нам славнії діди,
Щоб щасливо жили
на землі наші діти.

(Орфографію автора у вірші збережено).

Записав Олександр **КЛИМЕНКО.**

Чи можуть лише 0,7 відсотка завдати нищівних збитків?

ПРОБЛЕМА

Останнім часом навколо «Укрпошти» точаться розмови щодо можливих проявів недержавницького підходу до головного завдання відомства — доставки поштових відправлень, зокрема, періодики.

Оскільки в. о. генерального директора Державного підприємства поштового зв'язку призначено Михайла ПАНЬКІВА (на знімку), редакція «Голосу України» запропонувала йому відповісти на кілька запитань.

— Яким чином формуються тарифи?

— Тарифи на доставку преси регулюються державою. У формулі розрахунку тарифу до уваги береться формат/полосність газети, вага (для журналів), а також періодичність виходу. Фактично, тариф для кожного видання вираховується індивідуально.

Востаннє тарифи змінювали минулої осені, а до цього їх не підвищували років з п'ять. Минулорічне подорожчання тарифів на 45 відсотків не принесло нам бажаного економічного ефекту — доставка преси на сьогодні все ще залишається збитковим видом діяльності. Але ми розуміємо важливість доставки преси для суспільства, тому сприймаємо її як нашу соціальну функцію. Щорічно ми доставляємо понад 800 млн. примірників газет і журналів до всіх населених пунктів країни без винятку.

Частка «Укрпошти» на загальному ринку розповсюдження преси — 77 відсотків, а 90 відсотків ринку передплати проходить саме через «Укрпошту».

— Яка частка періодики в загальному обсязі виконуваних робіт?

— У 2013 році послуга з розповсюдження періодики у загальній структурі доходів підприємства становила майже сім відсотків.

— Чи готові утворити спільну комісію з моніторингу доставки періодики?

— Звичайно, готові. «Укрпошта» — партнер видавців. Ми працюємо на спільну справу, а в умовах інформаційного протистояння та зовнішньої агресії суспільству, як ніколи, важливо вчасно і якісно отримувати українську пресу, підвищувати обсяги передплати.

Ми проводимо регулярні зустрічі з видавцями та профільними асоціаціями. На початку вересня відбулася зустріч з Українською асоціацією видавців періодичної преси, на якій в тому числі обговорювалися строки та контроль якості доставки періодичних друкованих видань.

Наступну нараду за участю видавців та «Укрпошти» заплановано в адміністрації Президента України, там обговорюватимемо вже формування державної політики щодо розвитку ринку розповсюдження періодичних видань.

«Укрпошту» теж турбує виконання строків доставки. Тому на початку вересня ми прийняли окремий наказ з доставки періодики, який чітко унормовує строки доставки і встановлює прозорі правила між видавцями та розповсюджувачами.

Відповідно до наказу газети та журнали доставлятимуть передплатникам у той самий день, якщо вони надійшли від видавців до центрів сортування «Укрпошти», а саме: у Києві — до 8-ї години ранку, в обласних центрах — до 10-ї години, у районних центрах та інших населених пунктах — до 14-ї год. У великих містах преса доставляється шість днів на тиждень, у районних центрах — п'ять днів, у сільській місцевості — від трьох до п'яти разів на тиждень залежно від кількості населення.

Якщо вам відомі випадки невчасної доставки газети, зателефонуйте нам на оновлену гарячу лінію 0 800 500 440. Новий підхід до розгляду звернень в «Укрпошті» полягає в тому, що звернення розглядається не в Києві чи області, як це було раніше, а спускається вниз — до того відділення зв'язку, де виникла проблема.

— Які ще послуги надає «Укрпошта»: перевезення, реалізація товарів широкого вжитку тощо.

— Пошта — надзвичайно об'ємне поняття, що включає і надання послуг, і виробництво, і логістику. На сьогодні перелік наших послуг становить майже 50. Передусім це класичні поштові послуги, на яких ми маємо найбільше зосереджуватися та розвивати їх: поштова кореспонденція, посилки, бандеролі, кур'єрська доставка тощо. Також ми надаємо низку фінансових послуг (приймання комунальних та інших платежів, грошові перекази, страхування тощо), соціальні послуги — доставка пенсій, соціальних виплат, доставка товарів народного вжитку; через пошту можна отримувати деякі адміністративні послуги тощо.

— Якими пільгами користується «Укрпошта» як партнер видавців періодики (скільки будинків, землі, зв'язку, компенсація)?

— «Укрпошта» хоча і є стратегічним державним підприємством, що виконує соціальну функцію для держави, але передусім — ми госпрозрахункове підприємство, тому пільг не маємо.

— Скільки видавців користується нормою закону про сплату 40 відсотків від собівартості за послуги «Укрпошти»?

— У 2014 році 175 видань користуються нормою статті 9. Хоча це всього 5 відсотків від загальної кількості видань, але ці видання — багатотиражні. Крім того, здебільшого це комерційні видання, засновниками яких є ТОВ, ЗАТ, ПП тощо. Виходить, що держава і «Укрпошта» сьогодні підтримують у тому числі приватних видавців.

Уже протягом багатьох років держава не має можливості повною мірою відшкодовувати наші затрати на 9-ту статтю. У 2013 році відшкодовано понад 7 млн., а збитки становили понад 30 млн. грн. У 2014 році ситуація ще складніша — після секвестру бюджету нам взагалі нічого не компенсують, збитки становитимуть майже 50 млн. грн.

Постає запитання: чому «Укрпошта» як підприємство повинна субсидіювати інші підприємства, хай і державні, а також приватних видавців? Це потрібно вирішувати негайно на законодавчому рівні.

Спільно з Українською асоціацією видавців періодичної преси ми готуємо зміни до ст. 9 Закону України «Про Державну підтримку засобів масової інформації та соціальний захист журналістів». Мова йтиме про адресну підтримку таких видань напряму, а не через «Укрпошту».

— Скільки всього видань у каталозі?

— 12 вересня розпочалася передплатна кампанія на 2015 рік. Усього видань у каталозі — близько 4,5 тисячі найменувань, з яких загальнодержавних — понад 2 тисячі.

— Чи ініціювали створення за участі зацікавлених сторін робочої групи з пошуку нових можливостей для співробітництва «Укрпошта» — видавці?

— У нинішніх умовах динамічного розвитку поштового ринку та вкрай складної економічної ситуації пошук нових можливостей для співробітництва є одним з наших пріоритетів не лише в сегменті доставки періодики, а й на ринку загалом. Серед новинок, які ми плануємо впровадити, — онлайн передплата, а також нонстоп передплата, щоб видання можна було передплатити у будь-який день. Також активізуємо переговори з видавцями, щоб передплата відбувалася напряму через «Укрпошту» — без посередників.

P.S.

1. У заголовку винесено 0,7 відсотка з огляду на таку просту арифметику.

Як стверджує М. Паньків, періодика займає лише сім відсотків у загальній структурі прибутків «Укрпошти». Із цих семи відсотків лише п'ять відсотків видавництв користуються нормою про сплату послуг поштарів у розмірі 40 відсотків від собівартості видань.

Фактично це і є 0,7 відсотка від загальної структури доходів «Укрпошти», які так обтяжують роботу поштарів. Тобто, практично усі видання укладають угоди на умовах «Укрпошти».

Ще одна заувага.

Пан Паньків стверджує, що його відомство не має пільг.

Нагадаємо: підприємства зв'язку, що розповсюджують друковані ЗМІ, за оренду нерухомого майна сплачують орендну плату в розмірі 1 гривня на рік незалежно від площі приміщення. Пільгові тарифи встановлено також для підприємств зв'язку і зі сплати податку на землю, а також підприємства зв'язку мають право на користування послугами телефонного зв'язку за тарифами, встановленими для бюджетних організацій. А головне: Законом України «Про державну підтримку засобів масової інформації та соціальний захист журналістів» (ч. 3 ст. 4) передбачено за рахунок державного бюджету надання фінансової допомоги розповсюджувачам преси для відшкодування різниці між розрахунковим (за собівартістю) та фіксованим тарифом на доставку друкованих засобів масової інформації передплатникам.

2. Після цієї розмови виникло ще кілька запитань до очільника «Укрпошти». Сподіваємося отримати на них відповіді.

Якщо у фахівців поштового зв'язку та у видавців є інші міркування з приводу порушених питань, «Голос України» готовий надати можливість висловити свою точку зору.

Прожити зиму без російського газу і не заморозити країну,

або Наскільки «холодні» прогнози відповідають реальності

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Яка насправді ситуація з енергетичними ресурсами, і чи вона катастрофічна — розмова кореспондента «Голосу України» з директором спеціальних проектів науково-технічного центру «Психея», доктором наук з державного управління Геннадієм РЯБЦЕВИМ (на фото).

Про електроенергію

— Геннадію Леонідовичу, будь ласка, дайте відповідь на запитання, яке непокоїть громадян: «Як зимуватимемо, які ресурси маємо і чого чекати? Чи можливо прожити зиму без російського газу і не заморозити країну?»

— Насправді електроенергії і тепла для використання у побуті в Україні достатньо — ці ресурси значною мірою диверсифіковані. Якщо говорити про постачання електроенергії, то трохи більше 40% її надходитиме з АЕС. Приблизно стільки само — з газових, вугільних, теплових і гідроелектростанцій, альтернативних джерел. Проблем із виробництвом електроенергії на АЕС не буде: на всі блоки вже надійшло, і за економічними угодами ще надходитиме, паливо з РФ. Щодо вугільних і газових електростанцій, ситуація є проблемнішою.

Про вугілля

Та спочатку про вугілля, зокрема енергетичне, якого потрібно 35 млн. тонн щороку. Досі українські шахти видобували його достатньо, щоб забезпечити опалювальний сезон, тож в імпорті не було потреби. Україна навіть експортувала доволі велику кількість цього палива у РФ. Нині ситуація змінилася: за півроку видобуто 33 млн. т, але не все енергетичне — у цій кількості є також сировина для хімічної і металургійної промисловості та інших потреб.

Проте для роботи електростанцій необхідне саме енергетичне вугілля, котрого бракує, і яке Україна змушена буде купувати за кордоном. Але йдеться не лише про видобуток чи закупівлю, а й про можливість доправити одержане паливо на ТЕЦ і ТЕС, п'ять з яких розташовані на сході країни — в зоні АТО, а одна — Слов'янська — повністю зруйнована. Та й чимало залізничних колій і мостів теж зазнали руйнації, тоді як робота теплоелектростанцій потребує безперебійного забезпечення цим енергоносієм.

Про ціни

Загалом запаси вугілля на ТЕС порівняно з минулим роком удвічі менші. Тож сподіватися на те, що вони зможуть забезпечити постачання електричної і теплової енергії підприємствам і громадянам не доводиться. А для ТЕС, розташованих на заході та в центрі країни, вугілля завозитиметься із-за кордону. Нині пропозицій на світовому ринку навіть надлишок, що зменшує вартість сировини. Зараз ціни на вугілля на ньому — нижчі, ніж в Україні, оскільки переважну його більшість видобувають відкритим способом. Навіть з доставкою — це 80—95 доларів за тонну проти понад 100 доларів у нас. Перші його закупки можуть зайти в Чорноморські порти України вже невдовзі.

— Скільки такого вугілля потребує Україна?

— Завезти необхідно близько 5—7 млн. т. Але є застереження: угоди слід підписувати, не чекаючи початку зими, бо наші урядовці часто обходяться лише деклараціями про наміри...

— Хто закуповуватиме вугілля? Адже більшість ТЕС і ТЕЦ — приватні підприємства? Чи може таке статися, що власник скаже, мовляв, державі треба, то хай і купує…

— Держава має достатньо важелів впливу на таких власників, тим паче, що у нас в енергетиці запроваджено особливий стан.

Про газ

— За держстатистикою, майже половина електростанцій працюють на газі, з постачанням якого в України особливі проблеми. Чи маємо можливості розв'язати їх завдяки альтернативному паливу?

— Оскільки газ — найбільш технологічний та екологічний енергоносій, що не потребує підвідних шляхів, складів для його зберігання, очисних споруд, тобто допоміжного обладнання, то зрозуміло, чому більшість електростанцій були розраховані саме на нього. Тим паче, що досі його не бракувало.

— І що у нас з газом нині?

— Україна споживає майже 50 млрд. куб. м. вуглеводнів на рік. Якщо не враховувати анексований Крим, то — 48 млрд. кубів. Власний видобуток — майже 20 млрд. кубів. За вилученням «Чорноморнафтогазу», «націоналізованого» Кримом, залишається 18 млрд. Ми потребуємо щонайменше 30 млрд. кубів вуглеводнів. Де їх узяти? Майже 15 млрд. кубів є в українських газосховищах. Тож треба ще 15 млрд. Із них — за рахунок заміщення мазутом, газойлем, вугіллям або резервним паливом — можливо отримати майже 2 млрд. кубів.

— Чому стільки, а не більше?

— Більше неможливо, оскільки це потребуватиме великих капіталовкладень і часу, та й самого альтернативного палива. Адже українські НПЗ вже давно не випускають, приміром, достатню кількість мазуту через збитковість його виробництва. На початку 2000-х це компенсувалося за рахунок вищої вартості світлих нафтопродуктів — бензину і дизельного палива. Тепер це неможливо, бо в такому разі вони стануть золотими. Тож залишається десь узяти ще 13 млрд. кубів газу.

Про реверс

Для цього можна використати так званий реверс, з якого дуже тішаться наші урядовці, але котрий насправді не є реверсом. Це — закупівля певних обсягів газу на вільному чи, по-іншому, спотовому ринку Європи. До квітня ми можемо розраховувати на 3 млрд. кубів цього енергоносія. Тож маємо десь узяти його ще 10 млрд. кубів. Також за рахунок режиму економії можна заощадити 2—3 млрд. кубів.

Тож залишається знайти ще 7 млрд. кубів. Уряд вважає, що за фактом воєнних дій на сході країни буде призупинена робота великої кількості промислових підприємств. До того ж чимало їх — середнього і низького тиску — зруйновано. На це скидаємо ще майже 2 млрд. кубів. Тож нам бракує приблизно 5 млрд. кубів газу. Залежно від того, якою буде зима — холодною чи не дуже — ми і відчуємо їх відсутність. Тому потрібно шукати газ, у тому числі і в РФ, хоч як би хто до такої ідеї не ставився.

— Чимало політиків і урядовців переконують суспільство, що Україна спроможна прожити цю зиму без російського газу. Це реально?

— Цілком, але в такому разі зима може виявитися для нас дуже суворою.

— А надії на реверс вуглеводнів з європейських країн, зокрема зі Словаччини, з якою дуже гучно підписали про це угоду?

Про реалії

— Справді, гучно. Та й балачок про те, що Україна гарантовано одержить щонайменше 15 млрд. кубів газу — 10 млрд. зі Словаччини і 5 млрд. з Польщі — не бракувало. Проте уряд чомусь не пояснює, як саме вони мають надійти в Україну. Адже двосторонні угоди між «Газпромом» та європейськими операторами газотранспортних систем не передбачають можливості реверсу. Там прописаний пункт про спрямування вуглеводнів лише в одному напрямі, змінювати який можна лише з дозволу російського газового монополіста.

Але 15 млрд. газу реверсом не буде й з інших причин. Поясню. В України є не лише магістральні газогони, а й обвідні, так звані байпаси, що сполучають основні гілки. За часів СРСР вони слугували здебільшого для вирівнювання тисків у системі і проведення ремонтних робіт без зупинення основного газогону. Використовували їх і в надзвичайних ситуаціях. Якщо йдеться про них, то до 1 квітня наступного року ми зможемо одержати не більш як 3 млрд. кубів — так званий малий реверс.

Про сувору правду

Утім, ще раз повторюю: про реверс не йдеться, бо це той газ, який можна спрямовувати до України байпасами. Щодо збільшення обсягів до 7 —10 млрд. кубів, то для цього потрібно модернізувати відповідне обладнання, зокрема на території Словаччини, побудувати інтерконектор. Одне слово, підготувати інфраструктуру. Але для цього потрібні чималі кошти і час. І гарантії української держави, що таку кількість вуглеводнів Україна відбиратиме. Наш уряд не поспішає цього робити, тому словаки занепокоєні, чи не простоюватиме ця інфраструктура, якщо Україна розв'яже проблеми з постачанням енергоносія? Тож про 15 млрд. кубів «реверсного» газу нині годі й казати.

— Але ж уряд заспокоював суспільство, що ми їх матимемо!

— У цьому, на мій погляд, і полягає помилка уряду, котрий замість того, щоб сказати правду, пояснити все чітко й зрозуміло, що у нас є, а чого бракує, що слід робити громадянам і підприємцям під час осінньо-зимового періоду, вводить людей в оману, запевняючи, що у нас усе нормально і проблем немає. Адже саме прозорість і відкритість усіх органів виконавчої влади є запорукою того, що громадяни підтримають навіть її непопулярні рішення, а не виходитимуть на мітинги протесту. Якщо урядовці цього не зрозуміють, то можна очікувати не лише проблем опалювального сезону, а й сезону спротиву. Саме закритість дій влади може підштовхнути країну до того, що вона впаде в обійми агресора.

Про ощадливість

— І що пропонує нам уряд?

— Уряд зокрема запровадив систему антикризових енергетичних штабів, які розподілятимуть ліміти, котрі він визначив для регіонів. Якщо проаналізувати, то з'ясовується, що вони в два рази менші, ніж звичайні обсяги споживання. І розподілятимуться у... ручному режимі. До того ж за регіонами, а не підприємствами, критичними для нормального функціонування економіки. Це викликає подив, оскільки такий розподіл — шлях для корупції. Крім того, далеко не у всіх регіонах керівниками штабів призначено голів ОДА чи РДА. Натомість таке право надане керівникам підприємств газопостачання — облгазів. У такий спосіб їм надано механізми для отримування надприбутків, можливість відкривати газ для одних підприємств і закривати його для інших.

— Нині точиться багато розмов про те, що від браку газу передовсім постраждають побутові споживачі, які мерзнутимуть у своїх оселях…

— Так. Якщо раніше «Теплокомуненерго» мали забезпечити мінімальну температуру в оселях 18 градусів, то зараз їм дозволено знизити її до 16. А з урахуванням втрат в українських тепломережах фактично температура в них становитиме від 12 до 14 градусів — якщо зима буде холодною. Це стосується і промислових підприємств також. Їм запропоновано скоротити тепло- та енергоспоживання до мінімуму. На великій кількості державних підприємств — залежно від їхнього фінансового стану — працівники змушені будуть піти в кількатижневі, зазвичай неоплачувані відпустки. Уряд вважає, що цих заходів буде достатньо, аби компенсувати 5 млрд. кубів, яких бракує для закриття газового балансу.

Про ризики

— Але якщо в оселях будуть холодні радіатори центрального опалення, то споживачі увімкнуть електрообігрівачі. Чи витримають навантаження електромережі — особливо в так званих хрущовках чи інших спорудах, не розрахованих на це споживання?

— Це може стати істотною проблемою, оскільки в Україні майже половину електроенергії забезпечують АЕС, які неспроможні змінювати потужність протягом дня, доби чи місяця. У нас немає також потужностей, які здатні компенсувати пікове зростання навантаження у вечірні чи ранкові години. Дефіцит потужностей для регулювання — одна з ахіллесових п'ят української енергетичної системи: наші станції можуть не впоратися із зростанням енергоспоживання у пікові години. Щоб цього уникнути, плануються віялові відключення електроенергії для промислових і побутових споживачів — на дві години вранці та увечері.

— Ох…

— Так, це може спричинити соціальні протести. Тому, на мою думку, енергетики намагатимуться до них не вдаватися.

Про столицю

— Ваші прогнози щодо перезимування киян за ситуації, що склалася з енергоресурсами в столиці?

— Якщо проаналізувати, хто саме роздмухує проблеми, чимало з яких навіть близько не присутні, то основний вал такої інформації іде із ЗМІ. Не знаю, чому так сталося, але наша преса здебільшого передруковує інформацію із російських джерел, не перевіривши факти, цифри, дані, на які посилається. За повідомленнями російських інформагенцій, у Києві вже давно вимкнули «все»: світло, гарячу воду, а газу бракує мало не половини від необхідної кількості. Тим часом усі тутешні ТЕЦ працюють у штатному режимі, а нестача газу не настільки велика, щоб казати про можливість «енергетичного колапсу».

Зрозуміло: сезон буде важкий, але значною мірою все залежатиме від того, як поводитиметься населення. Якщо городяни прислухаються до порад про утеплення приміщень, заощаджуватимуть тепло, гарячу воду, електроенергію, то перезимуємо без особливого напруження. Хіба новина, що влада всіх часів і, як кажуть, усіх народів мало чого робила для громадян? Не виняток і цьогорічна зима.

І хіба ми не звикли покладатися здебільшого на себе у таких ситуаціях: порятунок потопельників справа рук них самих? Однак будемо сподіватися, що нова київська влада та український уряд зроблять усе можливе, щоб опалювальний сезон ми пройшли без великих втрат і потрясінь. Адже якщо вони цього не зроблять, то ризикують повторити долю своїх «попередників».

Інтерв'ю взяла Валентина ПИСАНСЬКА.

Найважливіший інструмент демократії

Найважливішим досягненням незалежності Узбекистану можна вважати формування необхідних демократичних інститутів, в тому числі виборчої системи, яка є гарантом обраного політичного курсу, підтвердженням того, що держава виражає волю народу, служить його інтересам.

Законодавча палата (Олій Мажліс) Республіки Узбекистан.

Пошук оптимальної для країни виборчої системи завжди надзвичайно складний. Адже в результаті вона повинна спиратися на базові цінності демократії і одночасно враховувати пріоритети соціального і політичного розвитку країни. Крім того, будь-яка виборча система повинна створюватися виходячи з інтересів, передусім громадян, а також суспільства в цілому.

За роки незалежності в Узбекистані в результаті послідовної, поетапної модернізації політичної, державної, правової системи створена та відповідає найвищим демократичним вимогам виборча система. Сформована ефективна законодавча і нормативно-правова база виборів. Створено цілісну незалежну систему виборчих комісій на чолі з Центральною виборчою комісією, що забезпечує підготовку і проведення виборів до представницьких органів влади. Сформовано організаційно-правові, матеріально-технічні умови для вільної, активної участі громадян, політичних партій у виборних процесах, надійні гарантії повної реалізації їх виборчих прав. Нормативно-правову базу в цій сфері утворюють Конституція, закони «Про гарантії виборчих прав громадян», «Про вибори до Олій Мажліса Республіки Узбекистан», «Про вибори до обласних, районних, міських Кенгаша народних депутатів» та інші акти. А постійне вдосконалення законодавства про вибори розглядається як найважливіший елемент реформ.

Конституція і закони про вибори повністю відповідають загальновизнаним міжнародним стандартам, зокрема, Загальній декларації прав людини, Міжнародного пакту про громадянські і політичні права, Копенгагенському документу 1990 року та ін.

У виборчому законодавстві республіки знайшли своє відображення такі стандарти і критерії, як право обирати і бути обраними до органів державної влади на основі універсальних принципів — загального, рівного, прямого виборчого права при вільному і таємному голосуванні, періодичність та обов'язковість проведення виборів, їх вільний, справжній, справедливий, відкритий і гласний характер.

У країні створено всі умови для демократичного виборчого процесу, в тому числі механізм захисту прав і свобод людини. Багатопартійність стає нормою суспільного життя, яка розвивається на основі різноманіття політичних інститутів, ідеологій і думок.

Незалежні виборчі комісії організують голосування і здійснюють підрахунок голосів, ефективно функціонують механізми захисту відповідних прав всіх учасників цього процесу, є можливість оскаржити підсумки голосування і результати виборів в судових органах. Свій внесок роблять і дієвий громадський контроль і неупереджене міжнародне спостереження за виборчим процесом.

Усе це — якісні показники того, що виборче законодавство забезпечує практичну реалізацію головного конституційного принципу — народовладдя. Крім того, воно відповідає пріоритетній меті цієї сфери права — забезпечити доступ до влади гідних представників народу, гарантувати об'єктивність та неупередженість, рівну і справедливу боротьбу ідей і програм політичних партій.

Реалізація Концепції подальшого поглиблення демократичних реформ і формування громадянського суспільства в країні, представленої Президентом Ісламом Карімовим, поклала початок новому етапу реформування та демократизації державного і суспільного будівництва.

Виходячи із завдань побудови демократичної правової держави, формування сильного громадянського суспільства, особлива увага приділяється необхідності створення умов, що сприяють вільному волевиявленню людей, вільним виборам.

Так з ініціативи глави держави в 2014 році були внесені зміни і доповнення в статті 32, 78, 93, 98, 103 і 117 Конституції, які є логічним продовженням реформ, спрямованих на побудову демократичної правової держави та відкритого громадянського суспільства.

Відповідно до поправок до статті 117 Конституції встановлюється, що для організації та проведення виборів Президента, в Олій Мажліс, а також референдуму Олій Мажліса утворюється Центральна виборча комісія Республіки Узбекистан, основними принципами діяльності якої є незалежність, законність, колегіальність, гласність і справедливість.

Конституційне закріплення статусу Центральної виборчої комісії, цієї незалежної, демократично сформованої структури, що забезпечує підготовку та проведення виборів без всякого втручання інших органів державної влади, що займає своє особливе місце в системі державної влади, є однією найважливішою гарантією всебічного забезпечення демократичності, відкритості та гласності виборів, законності при їх проведенні.

У зв'язку з цим слід зазначити, що найважливішим досягненням є зростання рівня політичної свідомості та культури виборців, глибоке усвідомлення ними своїх конституційних прав. З розширенням кругозору узбекистанців змінюється їх ставлення до життя, зміцнюється почуття причетності до подій навколо подій, гордість за Батьківщину, патріотизм, зміцнюється віра в завтрашній день. А значить, ми досягнемо мети — вибори 2014 пройдуть в грудні ц. р. відповідно до Конституції та законів Узбекистану і разом з тим — на основі повного дотримання міжнародних демократичних критеріїв.

За матеріалами Посольства Республіки Узбекистан в Україні.

Протести і підтримка

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Демонстранти **(на знімку)** ішли із прапорами України, кричали гасла «Слава Україні», співали український Державний гімн. Учасники несли портрети вбитих на Донбасі російських солдатів. Демонстрантів, імовірно, було б набагато більше, але московська влада зробила все, щоб на «територію російського Майдану» потрапити було дуже важко. Пройти через десятки захисних заходів, рамок металошукачів, коридорів поліції інколи було просто неможливо, і тисячі людей не змогли приєднатися до ходи.

Марш супроводжували і прихильники сепаратизму в Україні, провокатори, люди з георгіївськими стрічками на грудях. Вони кричали образливі гасла, провокували мирних громадян на бійки. Було цікаво спостерігати, як культовому кінорежисеру «Білоруського вокзалу» Андрію Смирнову «юний російський патріот» в обличчя горлав: «Фашизм не пройде».

За оцінками експертів, такого численного протесту у Москві не було з часів «Болотної площі», після якої багато активних учасників одержали великі тюремні строки. Російська демократія служить тільки своїм, тим, хто підтримує авторитарні та мілітаристські апетити Путіна і його оточення.

Марші миру пройшли у Санкт-Петербурзі, російських містах-мільйонниках. Усього в протестах проти війни в Україні взяли участь майже 400 тисяч російських громадян. «Марш миру» показав, що Путіну не вдалося «охопити» пропагандою всіх громадян країни великої російської культури. Патріоти Росії розуміють, що війна з Україною розв'язана путінською клікою тільки заради однієї мети — утриматися біля влади, навіть ціною життя власних громадян, **повідомляє наш власний кореспондент у Москві Віктор ТИМОШЕНКО.** До слова, протести проти російської агресії відбулися минулими вихідними також в інших країнах, зокрема, Італії та Португалії. Масові акції за мир відбулися і в українських містах.

Під гаслами «Скажемо «ні» війні!», «Вимагаємо негайного припинення російської воєнної агресії проти України» вийшли на вулицю жителі Дніпропетровська **(на знімку вгорі)**. Хода завершилася мітингом, на якому виступили активісти, священики, діячі культури, представники лікарні ім. Мечникова, представники Національної гвардії. Вони дякували громадянам за небайдужість і допомогу військовим і пораненим, **передає наш власкор Володимир РИБАЛЬЧЕНКО.**

Напередодні жителі Івано-Франківська посадили в міському парку культури та відпочинку ім. Тараса Шевченка 40 дубових саджанців, **повідомляє наш власний кореспондент Галина БРУХАЛЬ.**

Приєдналася до маршу миру й Одеса. Близько тисячі городян під прапорами України зібралися біля пам'ятника Дюку. По шляху до пам'ятника Тарасу Шевченку в однойменному парку маніфестанти співали пісні, кричали речівки, закликаючи до миру і припинення агресії кремлівського курівництва стосовно України. Величезний прапор і одностайний спів Гімну ще раз показали всьому світу, що Одеса — українське місто у межах єдиної та неподільної країни, **інформує наш власкор В'ячеслав ВОРОНКОВ.**

Фото з сайту 056.ua та зі сторінки Фейсбук Бориса Нємцова.

Створять 30-кілометрову зону безпеки

У неділю ОБСЄ на своєму сайті оприлюднила документ, що став підсумком переговорів тристоронньої контактної групи (ОБСЄ—Україна—РФ) у Мінську 19 вересня. Серед найважливіших позицій меморандуму — пункт 4-й: сторони конфлікту протягом доби мають забезпечити «відведення засобів ураження калібром вище 100 мм від лінії стикання на відстань не менше 15 км з кожного боку (за деякими винятками. — **Ред.**), у тому числі з населених пунктів, що дасть можливість створити зону припинення використання зброї шириною не менше 30 км (зону безпеки)». Учора речник Інформаційно-аналітичного центру Ради національної безпеки та оборони України Андрій Лисенко запевнив, що сили Антитерористичної операції уже почали підготовку до відведення з передових позицій важкої артилерії у 15-кілометрову зону.

Окрім того, меморандум забороняє важке озброєння та військову техніку, у районі обмеженому населеними пунктами Комсомольське, Кумачове, Новоазовськ, Саханка (пункт 5-й). Стежити за виконанням цих та інших умов мають експерти ОБСЄ, які розділять район конфлікту на кілька зон. Саме на них покладається відповідальність проводити моніторинг виведення усіх іноземних збройних формувань, військової техніки, а також бойовиків та найманців з території України.

ПОСТАНОВА
ЦЕНТРАЛЬНОЇ ВИБОРЧОЇ КОМІСІЇ

Про реєстрацію кандидатів у народні депутати України, включених до виборчого списку Партії «ВІДРОДЖЕННЯ», у загальнодержавному багатомандатному виборчому окрузі на позачергових виборах народних депутатів України 26 жовтня 2014 року

До Центральної виборчої комісії 16 вересня 2014 року надійшла заява Партії «ВІДРОДЖЕННЯ» разом з іншими документами щодо реєстрації кандидатів у народні депутати України, висунутих 10 вересня 2014 року на 2 етапі V (позачергового) З'їзду цієї партії та включених до виборчого списку кандидатів у народні депутати України від Партії «ВІДРОДЖЕННЯ», у загальнодержавному багатомандатному виборчому окрузі на позачергових виборах народних депутатів України 26 жовтня 2014 року.

Розглянувши зазначені документи, Центральна виборча комісія встановила їх відповідність вимогам Закону України «Про вибори народних депутатів України».

Враховуючи викладене, відповідно до статей 9, 10, пункту 9 частини другої статті 30, частини другої статті 52, частин першої, другої, пункту 1 частини третьої статті 53, частин першої, другої статті 54, частини першої статті 56, частин першої, шостої, восьмої статті 58, частин дев'ятої - одинадцятої статті 107 Закону України «Про вибори народних депутатів України», керуючись статтями 11 - 13, пунктом 6 статті 19, частиною другою статті 27 Закону України «Про Центральну виборчу комісію», Центральна виборча комісія **постановляє:**

1. Зареєструвати кандидатів у народні депутати України, включених до виборчого списку Партії «ВІДРОДЖЕННЯ», у загальнодержавному багатомандатному виборчому окрузі на позачергових виборах народних депутатів України 26 жовтня 2014 року згідно з додатком.

2. Копію цієї постанови та посвідчення відповідних кандидатів у народні депутати України встановленої форми видати представнику Партії «ВІДРОДЖЕННЯ» у Центральній виборчій комісії з правом дорадчого голосу.

3. Цю постанову оприлюднити в газетах «Голос України», «Урядовий кур'єр» та на офіційному вебсайті Центральної виборчої комісії.

Заступник Голови
Центральної виборчої комісії
А. МАГЕРА.

м. Київ,
19 вересня 2014 року.
№ 1016.

Додаток
до постанови
Центральної виборчої комісії
від 19 вересня 2014 року № 1016

ВИБОРЧИЙ СПИСОК
кандидатів у народні депутати України Партії «ВІДРОДЖЕННЯ» у загальнодержавному багатомандатному виборчому окрузі на позачергових виборах народних депутатів України 26 жовтня 2014 року

Костюченко Леонід Михайлович, народився 14 вересня 1955 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, голова Ради, президент, Асоціація міжнародних автомобільних перевізників України, безпартійний, проживає в місті Києві, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 1.

Слободян Анатолій Васильович, народився 29 жовтня 1953 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, директор, державне підприємство «Український державний центр транспортного сервісу «Ліски», безпартійний, проживає в місті Києві, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 2.

Груник Іван Степанович, народився 2 липня 1962 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, начальник, Рівненська дирекція залізничних перевезень державного територіально-галузевого об'єднання «Львівська залізниця», член Партії «ВІДРОДЖЕННЯ», проживає в місті Львові, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 3.

Афтанас Ярослав Дмитрович, народився 1 січня 1959 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, голова, Ужгородська територіальна профспілкова організація державного територіально-галузевого об'єднання «Львівська залізниця», член Партії «ВІДРОДЖЕННЯ», проживає в місті Ужгороді, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 4.

Ситник Олена Миколаївна, народилася 2 січня 1962 року, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, начальник, Сумська дирекція залізничних перевезень державного підприємства «Південна залізниця», член Партії «ВІДРОДЖЕННЯ», проживає в місті Сумах, судимість відсутня, включена до виборчого списку під № 5.

Дяченко Ольга Семенівна, народилася 17 березня 1954 року, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, начальник, Полтавська дирекція залізничних перевезень державного підприємства «Південна залізниця», член Партії «ВІДРОДЖЕННЯ», проживає в місті Полтаві, судимість відсутня, включена до виборчого списку під № 6.

Войтюк Олег Вікторович, народився 25 вересня 1953 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, начальник, Куп'янська дирекція залізничних перевезень державного підприємства «Південна залізниця», член Партії «ВІДРОДЖЕННЯ», проживає в смт Куп'янськ-Вузловий міста Куп'янськ Харківської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 7.

Фалюш Валерій Борисович, народився 18 серпня 1965 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, радник голови, Державне агентство автомобільних доріг України, безпартійний, проживає в місті Києві, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 8.

Демиденко Сергій Каленикович, народився 21 квітня 1962 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, помічник-консультант народного депутата України, член Партії «ВІДРОДЖЕННЯ», проживає в селі Нижча Дубечня Вишгородського району Київської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 9.

Мацепура Олександр Леонідович, народився 15 жовтня 1948 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, генеральний директор, науково-виробнича фірма «БРІГ», член Партії «ВІДРОДЖЕННЯ», проживає в місті Києві, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 10.

Федюшин Юрій Михайлович, народився 4 січня 1947 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, пенсіонер, член Партії «ВІДРОДЖЕННЯ», проживає в місті Києві, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 11.

Куриляк Іван Васильович, народився 1 липня 1960 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, начальник, відокремлений підрозділ «Служба колії» державного підприємства «Південна залізниця», член Партії «ВІДРОДЖЕННЯ», проживає в місті Люботин Харківської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 12.

Арєф'єв Віталій Іванович, народився 18 лютого 1949 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, голова правління, ВАТ «АТАСС-Бориспіль», безпартійний, проживає в місті Бориспіль Київської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 13.

Пачесюк Сергій Никонович, народився 10 квітня 1951 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, пенсіонер, безпартійний, проживає в місті Черкасах, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 14.

Лашко Анатолій Дмитрович, народився 20 вересня 1948 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, пенсіонер, безпартійний, проживає в місті Києві, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 15.

Ткач Олександр Григорович, народився 1 лютого 1957 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, фізична особа - підприємець, член Партії «ВІДРОДЖЕННЯ», проживає в місті Дніпропетровську, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 16.

Севрюков Володимир Васильович, народився 7 березня 1959 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, радник генерального директора, державне підприємство «Класифікаційне товариство «Регістр судноплавства України», член Партії «ВІДРОДЖЕННЯ», проживає в місті Києві, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 17.

Головня Олександр Іванович, народився 15 травня 1980 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, директор, ТОВ «Ей ДжиТрейд», безпартійний, проживає в місті Ужгороді, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 18.

Яланський Григорій Іванович, народився 10 червня 1949 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, помічник начальника, державне підприємство «Південна залізниця», член Партії «ВІДРОДЖЕННЯ», проживає в місті Харкові, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 19.

Чалий Леонід Григорович, народився 27 лютого 1963 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, начальник, вокзал Харків-Пасажирський державного підприємства «Південна залізниця», член Партії «ВІДРОДЖЕННЯ», проживає в місті Харкові, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 20.

Максименко Петро Васильович, народився 30 червня 1968 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, помічник-консультант народного депутата України, безпартійний, проживає в місті Києві, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 21.

Зубков Василь Олексійович, народився 30 квітня 1949 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, заступник голови правління, радник голови правління, ПАТ «ПЛАСКЕ», безпартійний, проживає в місті Києві, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 22.

Харечко Михайло Миколайович, народився 3 грудня 1956 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, координатор, Всеукраїнська громадська організація «Громадський рух «За майбутнє», безпартійний, проживає в місті Миронівка Київської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 23.

Федак Ярослав Андрійович, народився 20 березня 1967 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, начальник, Львівська дирекція залізничних перевезень державного територіально-галузевого об'єднання «Львівська залізниця», член Партії «ВІДРОДЖЕННЯ», проживає в місті Львові, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 24.

Сулима Сергій Іванович, народився 2 лютого 1967 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, начальник технічного відділу, Полтавська дирекція залізничних перевезень державного підприємства «Південна залізниця», член Партії «ВІДРОДЖЕННЯ», проживає в місті Полтаві, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 25.

Поліщук Валерій Адамович, народився 10 жовтня 1953 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, перший заступник генерального директора з розвитку авіаліній, ТОВ «МАСТЕР-АВІА», безпартійний, проживає в місті Києві, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 26.

Хмарний Олег Тимофійович, народився 27 березня 1949 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, ос-

віта вища, голова, профспілка працівників автомобільного транспорту та шляхового господарства України, безпартійний, проживає в місті Києві, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 27.

Колибаба Олексій Вікторович, народився 5 жовтня 1974 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, заступник начальника служби комерційної роботи та маркетингу, державне підприємство «Південна залізниця», член Партії «ВІДРОДЖЕННЯ», проживає в місті Харкові, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 28.

Овчаренко Валентин Володимирович, народився 4 жовтня 1961 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, начальник, Харківська вагонна дільниця державного підприємства «Південна залізниця», член Партії «ВІДРОДЖЕННЯ», проживає в місті Харкові, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 29.

Резнік Олександр Миколайович, народився 30 червня 1967 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, директор, ТОВ «Автотранспортне підприємство 31», безпартійний, проживає в смт Ювілейне Дніпропетровського району Дніпропетровської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 30.

Кубрак Дмитро Васильович, народився 15 жовтня 1945 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, директор, товариство з додатковою відповідальністю «Автопромінь», безпартійний, проживає в місті Дніпропетровську, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 31.

Давиденко Микола Миколайович, народився 10 грудня 1965 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, фізична особа - підприємець, безпартійний, проживає в селі Воровського Прилуцького району Чернігівської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 32.

Семенова Наталія Іванівна, народилася 5 липня 1947 року, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, пенсіонер, член Партії «ВІДРОДЖЕННЯ», проживає в місті Луцьку, судимість відсутня, включена до виборчого списку під № 33.

Медведський Станіслав Броніславович, народився 6 жовтня 1968 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, тимчасово не працює, безпартійний, проживає в місті Чернігові, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 34.

Слободянюк Олександр Андрійович, народився 28 березня 1967 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, директор, ТОВ «АТП Слободянюк», безпартійний, проживає в місті Вінниці, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 35.

Дорош Валентин Іванович, народився 11 липня 1943 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, заступник начальника управління механізації та транспорту, ВАТ «Одестрансбуд», член Партії «ВІДРОДЖЕННЯ», проживає в місті Одесі, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 36.

Кірєєв Юрій Васильович, народився 11 жовтня 1954 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, генеральний директор, ТОВ «АТП-15307», безпартійний, проживає в місті Кременчук Полтавської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 37.

Монастирьов Юрій Вікторович, народився 21 квітня 1959 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, голова правління, ПАТ «АТП 16527», безпартійний, проживає в місті Херсоні, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 38.

Сосна Володимир Павлович, народився 2 липня 1962 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, начальник пасажирського сектору, відокремлений підрозділ «Івано-Франківська дирекція залізничних перевезень» державного територіально-галузевого об'єднання «Львівська залізниця», член Партії «ВІДРОДЖЕННЯ», проживає в місті Івано-Франківську, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 39.

Болотін Андрій Євгенович, народився 7 липня 1974 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, адвокат, безпартійний, проживає в місті Кривий Ріг Дніпропетровської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 40.

Жуков Михайло Парфенійович, народився 17 січня 1954 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, начальник, вокзал станції Тернопіль державного територіально-галузевого об'єднання «Львівська залізниця», член Партії «ВІДРОДЖЕННЯ», проживає в місті Тернополі, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 41.

Шмаль Володимир Леонтійович, народився 17 лютого 1949 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, пенсіонер, член Партії «ВІДРОДЖЕННЯ», проживає в місті Сміла Черкаської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 42.

Джегур Геннадій Васильович, народився 30 травня 1979 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, заступник Білоцерківського міського голови, член Партії «ВІДРОДЖЕННЯ», проживає в місті Біла Церква Київської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 43.

Семенюк Станіслав Дмитрович, народився 30 жовтня 1954 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта середня спеціальна, помічник начальника станції з кадрових питань, відокремлений підрозділ станція Вінниця державного територіально-галузевого об'єднання «Південно-західна залізниця», член Партії «ВІДРОДЖЕННЯ», проживає в місті Вінниці, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 44.

Іванов Володимир Вікторович, народився 20 липня 1951 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, начальник цеху, Знам'янське кар'єроуправління державного підприємства «Управління промислових підприємств» Державної адміністрації залізничного транспорту України, член Партії «ВІДРОДЖЕННЯ», проживає в місті Знам'янка Кіровоградської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 45.

Заіченко Сергій Володимирович, народився 14 жовтня 1959 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта середня спеціальна, заступник начальника, Ольшанська філія ПАТ «Міжгалузеве підприємство промислового залізничного транспорту», член Партії «ВІДРОДЖЕННЯ», проживає в місті Миколаєві, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 46.

Легкий Олександр Семенович, народився 5 листопада 1937 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, пенсіонер, член Партії «ВІДРОДЖЕННЯ», проживає в місті Львові, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 47.

Степура Андрій Миколайович, народився 15 грудня 1983 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, начальник, Білоцерківський центр поштового зв'язку № 1 державного підприємства поштового зв'язку «Укрпошта», член Партії «ВІДРОДЖЕННЯ», проживає в місті Біла Церква Київської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 48.

Адамчук Віктор Андрійович, народився 8 січня 1956 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, заступник редактора, редакція газети «Южная магистраль», член Партії «ВІДРОДЖЕННЯ», проживає в місті Харкові, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 49.

Чигрінов Вячеслав Васильович, народився 9 травня 1974 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, начальник служби кадрової та соціальної політики, державне підприємство «Південна залізниця», член Партії «ВІДРОДЖЕННЯ», проживає в місті Харкові, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 50.

Куценко Сергій Борисович, народився 4 вересня 1963 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, начальник відділу кадрів, Сумська дирекція залізничних перевезень державного підприємства «Південна залізниця», член Партії «ВІДРОДЖЕННЯ», проживає в місті Сумах, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 51.

Трифонова Лідія Федорівна, народилася 30 березня 1940 року, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, голова, Харківська обласна рада Всеукраїнської організації інвалідів, член Партії «ВІДРОДЖЕННЯ», проживає в місті Харкові, судимість відсутня, включена до виборчого списку під № 52.

Білоросюк Роман Васильович, народився 23 серпня 1950 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, директор, приватне підприємство «Габіони захід Україна», член Партії «ВІДРОДЖЕННЯ», проживає в місті Чернівцях, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 53.

Магляк Сергій Вікторович, народився 14 липня 1978 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, головний інженер, залізничний вокзал станції Вінниця державного територіально-галузевого об'єднання «Південно-Західна залізниця», член Партії «ВІДРОДЖЕННЯ», проживає в місті Вінниці, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 54.

Зубанова Надія Василівна, народилася 30 травня 1950 року, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта середня спеціальна, пенсіонер, член Партії «ВІДРОДЖЕННЯ», проживає в місті Луцьку, судимість відсутня, включена до виборчого списку під № 55.

Лакатош Василь Степанович, народився 2 січня 1953 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, пенсіонер, член Партії «ВІДРОДЖЕННЯ», проживає в смт Воловець Закарпатської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 56.

Петрів Михайло Федорович, народився 3 вересня 1970 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, фізична особа - підприємець, член Партії «ВІДРОДЖЕННЯ», проживає в місті Івано-Франківську, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 57.

Авекіна Таміла Миколаївна, народилася 23 листопада 1963 року, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, інженер-технолог, Знам'янське експлуатаційне вагонне депо державного підприємства «Одеська залізниця», член Партії «ВІДРОДЖЕННЯ», проживає в місті Помічна Добровеличківського району Кіровоградської області, судимість відсутня, включена до виборчого списку під № 58.

Зелений Володимир Олександрович, народився 14 жовтня 1935 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, пенсіонер, член Партії «ВІДРОДЖЕННЯ», проживає в місті Іллічівськ Одеської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 59.

Дученко Олександр Іванович, народився 21 серпня 1978 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, начальник господарського відділу, Рівненська дирекція залізничних перевезень державного територіально-галузевого об'єднання «Львівська залізниця», член Партії «ВІДРОДЖЕННЯ», проживає в місті Здолбунів Рівненської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 60.

Назаров Віктор Федорович, народився 7 вересня 1954 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, начальник, Чернівецька дистанція колії державного територіально-галузевого об'єднання «Львівська залізниця», член Партії «ВІДРОДЖЕННЯ», проживає в місті Чернівцях, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 61.

Семенюк Олександр Станіславович, народився 5 жовтня 1981 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, інженер цивільного захисту, залізнична станція Вінниця державного територіально-галузевого об'єднання «Південно-Західна залізниця», член Партії «ВІДРОДЖЕННЯ», проживає в місті Вінниці, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 62.

Токарчук Віктор Васильович, народився 22 квітня 1964 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, водій, залізнична станція Луцьк державного територіально-галузевого об'єднання «Львівська залізниця», член Партії «ВІДРОДЖЕННЯ», проживає в селі Тарасове Луцького району Волинської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 63.

Борейко Олександр Володимирович, народився 13 липня 1957 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, головний інженер, Ужгородська дирекція залізничних перевезень державного територіально-галузевого об'єднання «Львівська залізниця», член Партії «ВІДРОДЖЕННЯ», проживає в селі Минай Ужгородського району Закарпатської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 64.

Фоменко Світлана Володимирівна, народилася 21 жовтня 1967 року, громадянка України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, головний бухгалтер, Кіровоградська обласна організація Партії «ВІДРОДЖЕННЯ», член Партії «ВІДРОДЖЕННЯ», проживає в місті Кіровограді, судимість відсутня, включена до виборчого списку під № 65.

Дунас Омелян Михайлович, народився 5 червня 1948 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, директор, ТОВ «Агрошляхбуд-32», член Партії «ВІДРОДЖЕННЯ», проживає в місті Городок Львівської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 66.

Діданов Костянтин Олександрович, народився 27 квітня 1975 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, заступник директора з навчально-виробничої роботи, Миколаївський технікум залізничного транспорту, член Партії «ВІДРОДЖЕННЯ», проживає в місті Миколаєві, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 67.

Старостін Сергій Васильович, народився 7 травня 1954 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, енергетик, будівельно-монтажне експлуатаційне управління - 1 державного підприємства «Одеська залізниця», член Партії «ВІДРОДЖЕННЯ», проживає в місті Одесі, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 68.

Жовтяк Олександр Вікторович, народився 13 квітня 1973 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, начальник станції, залізнична станція Сарни державного територіально-галузевого об'єднання «Львівська залізниця», член Партії «ВІДРОДЖЕННЯ», проживає в місті Сарни Рівненської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 69.

Михальчук Олександр Іванович, народився 15 жовтня 1978 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, начальник, відокремлений підрозділ «Моторвагонне депо станції Тернопіль» державного територіально-галузевого об'єднання «Львівська залізниця», член Партії «ВІДРОДЖЕННЯ», проживає в смт Велика Березовиця Тернопільсько-

го району Тернопільської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 70.

Зінчук Григорій Дем'янович, народився 26 січня 1958 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, начальник, екіпірувальна дільниця ТОВ «Розвиток XXI сторіччя», член Партії «ВІДРОДЖЕННЯ», проживає в місті Хмельницькому, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 71.

Корсун Олександр Георгійович, народився 12 жовтня 1970 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, заступник начальника станції, залізнична станція імені Т. Г. Шевченка державного підприємства «Одеська залізниця», член Партії «ВІДРОДЖЕННЯ», проживає в місті Сміла Черкаської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 72.

Веред Вячеслав Олексійович, народився 5 липня 1975 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, директор, комунальний заклад Білоцерківської міської ради «Льодовий стадіон», член Партії «ВІДРОДЖЕННЯ», проживає в місті Біла Церква Київської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 73.

Бельц Сергій Євгенович, народився 9 січня 1962 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, головний лікар, Вінницький обласний клінічний шкірно-венерологічний диспансер, член Партії «ВІДРОДЖЕННЯ», проживає в місті Вінниці, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 74.

Александрук Руслан Миколайович, народився 11 листопада 1979 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, начальник, станція Ковель державного територіально-галузевого об'єднання «Львівська залізниця», член Партії «ВІДРОДЖЕННЯ», проживає в місті Ковель Волинської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 75.

Фітас Василь Юрійович, народився 2 березня 1961 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, начальник, відокремлений підрозділ «Колійно-машинна станція № 198» станції Ужгород державного територіально-галузевого об'єднання «Львівська залізниця», член Партії «ВІДРОДЖЕННЯ», проживає в місті Мукачеве Закарпатської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 76.

Васильєв Олександр Олександрович, народився 4 січня 1979 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, директор, ТОВ «Добротех», безпартійний, проживає в місті Запоріжжі, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 77.

Приходько Андрій Борисович, народився 17 травня 1984 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, заступник директора, ТОВ «Укрстандартсертифікація», безпартійний, проживає в місті Запоріжжі, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 78.

Якобі Володимир Олександрович, народився 10 жовтня 1976 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, начальник, залізнична станція Біла Церква відокремленого підрозділу Козятинської дирекції залізничних перевезень державного територіально-галузевого об'єднання «Південно-Західна залізниця», член Партії «ВІДРОДЖЕННЯ», проживає в місті Біла Церква Київської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 79.

Фоменко Олександр Вікторович, народився 10 березня 1987 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, головний інженер відділу інформаційних технологій, обласне комунальне виробниче підприємство «Дніпро - Кіровоград», член Партії «ВІДРОДЖЕННЯ», проживає в місті Кіровограді, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 80.

Ольчедаєвський Андрій Андрійович, народився 25 травня 1944 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, пенсіонер, член Партії «ВІДРОДЖЕННЯ», проживає в місті Одесі, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 81.

Запорожець Анатолій Васильович, народився 29 листопада 1975 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, начальник, відокремлений підрозділ «Гребінківське будівельно-монтажне експлуатаційне управління» державного підприємства «Південна залізниця», член Партії «ВІДРОДЖЕННЯ», проживає в місті Гребінка Полтавської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 82.

Вертаєв Дмитро Валерійович, народився 15 травня 1975 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, бригадир, Кременчуцький підрозділ Полтавської вагонної дільниці державного підприємства «Південна залізниця», член Партії «ВІДРОДЖЕННЯ», проживає в місті Кременчук Полтавської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 83.

Самчук Ігор Михайлович, народився 30 травня 1972 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, начальник, локомотивне депо Здолбунів державного територіально-галузевого об'єднання «Львівська залізниця», член Партії «ВІДРОДЖЕННЯ», проживає в місті Рівному, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 84.

Бабій Олег Остапович, народився 10 травня 1971 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, начальник, відновний потяг № 3501 Рівненської дирекції залізничних перевезень державного територіально-галузевого об'єднання «Львівська залізниця», член Партії «ВІДРОДЖЕННЯ», проживає в місті Здолбунів Рівненської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 85.

Матичак Олег Романович, народився 4 липня 1985 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, начальник, відокремлений підрозділ «Вагонне депо Тернопіль» державного територіально-галузевого об'єднання «Львівська залізниця», член Партії «ВІДРОДЖЕННЯ», проживає в місті Тернополі, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 86.

Скуйбіда Сергій Вікторович, народився 24 липня 1971 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, заступник начальника вокзалу, вокзал станції Ізюм державного підприємства «Південна залізниця», член Партії «ВІДРОДЖЕННЯ», проживає в місті Ізюм Харківської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 87.

Кайтанюк Олександр Володимирович, народився 16 червня 1972 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта середня спеціальна, провідник пасажирських вагонів, вагонна дільниця залізничної станції імені Т. Г. Шевченка державного підприємства «Одеська залізниця», член Партії «ВІДРОДЖЕННЯ», проживає в місті Сміла Черкаської області, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 88.

Михайлишин Володимир Романович, народився 28 жовтня 1963 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, заступник головного ревізора - головний ревізор з безпеки руху поїздів і автотранспорту, Тернопільська дільниця державного територіально-галузевого об'єднання «Львівська залізниця», член Партії «ВІДРОДЖЕННЯ», проживає в місті Тернополі, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 89.

Стрибуль Микола Іванович, народився 10 травня 1965 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта середня спеціальна, майстер з рейкових ланцюгів, Сумська дистанція колії державного підприємства «Південна залізниця», член Партії «ВІДРОДЖЕННЯ», проживає в місті Сумах, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 90.

Секретар засідання
Центральної виборчої комісії
Ю. ШВЕЦЬ.

Наші експортери вже компенсують 60 відсотків втрат від торгівлі на ринку РФ

БАЛАНС ТИЖНЯ

Ратифікація частини Угоди про асоціацію України з ЄС ілюструє завершення періоду цивілізаційних питань — про світло в кінці тунелю.

Експорт до РФ у першому півріччі знизився на 23,3 відсотка проти рівня минулого року (Держстат) — про наїжаченого експортера. Інфляція прискориться цьогоріч до 19 відсотків (Нацбанк) — свято де?!

Кінець ілюзіям: СРСР помер

Війна сіє смерть і залишає по собі руїни — на Донбасі завмирає вуглевидобуток, не працюють хімічні та коксохімічні заводи, банки, транспортна інфраструктура. Серед тижня через руйнацію трансформатора Луганської ТЕС залишилися без електроенергії споживачі північних регіонів області. Війна витягує з держбюджету до 80 мільйонів гривень щодня і чимдалі — то витягатиме більше.

На фінансування соціальних видатків 2015 року країні не вистачає, кажуть, понад два десятки мільярдів гривень. Отже, трішки менше, ніж можуть потягти воєнні потреби. І це, умовно кажучи, бо ще не відомо, якою буде ціна на природний газ і де вихід зі смертоносного тунелю. Цього тижня світло в кінці тунелю, я вважаю, вже замерехтіло.

По-перше, ратифікувавши політичну частину Угоди про асоціацію з ЄС, законодавці тим само підтвердили рішучу відмову від будь-якої своєї участі в інших союзах. Мало того, це позбавляє російських і доморощених політиканів ілюзій щодо повернення і Радянського Союзу.

По-друге, затвердивши тимчасовий особливий порядок самоврядування на окремих територіях Луганщини і Донеччини, законодавці виконали необхідну умову для обопільного припинення вогню, зафіксовану на початку місяця у Мінську. Гребування російською стороною і сепаратистами аналогічними зобов'язаннями зайве підтверджує їхню зневагу до територіальної цілісності України, а, отже, в такому разі звільняє нас від зустрічних зобов'язань. Тому я не вірю, що усе піде як по писаному.

По-третє, парламент затвердив два дуже важливі закони щодо очищення влади і люстрації, без яких говорити про динамічний поступ до Європи та ринкові перетворення просто несерйозно.

Підсумую: світло в кінці тунелю, з яким асоціюється мир і спокій на Донбасі, ще неблизько. Але це вже не шлях між Сціллою та Харібдою, між Митним або Євразійським союзом і ЄС, як було, а свідомий курс до європейських цінностей і вільного ринку. Цей шлях виявиться найважчим з огляду на людські та економічні втрати, але вже зараз є упевненість, що не марним.

Не лякайте неляккливих

Згадайте, який скепсис викликало відтермінування до 2016 року імплементації торговельної частини Угоди про асоціацію з ЄС. Поза тим, як на мене, це рішення — не менш важливий позитив для українських виробників. Бо європейський ринок для них залишається преференційним, тоді як вони одержали додатковий час для зміцнення конкурентоспроможності своєї продукції. Будьте певні, бізнес це оцінює по достоїнству, бо європейський ринок для нього давно не чужий. А чи варто пояснювати, що для України означає безмитна торгівля на європейському ринку для 95 відсотків промислових і 84 відсотків сільськогосподарських товарів?!

Росія залякує Україну торговельною війною, тоді як ми вже на 60 відсотків компенсуємо втрати від обмежень на її ринку торгівлею в Європі, Азії та Африці. Нагадаю: у першому півріччі обсяг експорту товарів у країни ЄС становив 32,6 відсотка від загального обсягу, в інші країни — 67,4 відсотка!

ЕКСПЕРТНА ОЦІНКА

Заступник міністра економічного розвитку та торгівлі Валерій П'ятницький:

«Український бізнес вже не очікує ні від кого послаблень. Він звик виживати і самостійно обстоювати свою конкурентоспроможність. Нам треба йому лише посприяти. А скорочення обсягів поставок на ринок Російської Федерації на 60 відсотків вже заміщують поставки на інші ринки».

Гроші люблять тишу

Насамкінець Рада Нацбанку затвердила засади грошово-кредитної політики на 2015-й. Наступного року банкіри очікують зростання економіки на 1 відсоток за інфляції 9 відсотків. Це мало про що говорить, як і в попередні роки, — сказав мені знайомий банкір. Однак, як на мене, поживу для роздумів таки дає. За вісім місяців 2014-го гривня девальвувала стосовно долара США на міжбанківському ринку, за оцінками НБУ, на 66,9 відсотка. Тому він прогнозує прискорення інфляції до 19 відсотків вже цього року . У «Засадах...» слушно зазначається, що серед чинників тиску на гривню — зовнішні дисбаланси, сформовані дефіцитом платіжного балансу в минулі роки, а також відплив капіталу з країни і депозитів. Але зовнішні дисбаланси не виникали без провокацій і тиску зі Сходу, що доводить багатолітня історія взаємин між концерном «Газпром» і НАК «Нафтогаз України». А відплив капіталу цьогоріч спровокувала імпортована з Росії дестабілізація, анексія Криму і війна на Донбасі. Адже гроші люблять тишу.

Сергій ВЛАД.

Анонси

(журнал «Віче» № 17 за 2014 р.)

Український народ піднявся і став як один на боротьбу проти зазіхань на територію власної держави. Кожен зробив це так, як міг: хтось узяв до рук автомат, а хтось сів за кермо авто й узяв у руки телефон. Ідеться про волонтерів, котрі, ризикуючи життям, виїжджають у зону АТО, щоб якнайшвидше доправити медикаменти й сучасне спорядження для наших бійців. Оцим доброчинцям, які роблять титанічний внесок у спільну справу — наближають настання миру на рідній землі, і присвятили «вічанські» журналісти низку матеріалів.

Це, зокрема, інтерв'ю Сергія Дубровіна з керівником волонтерської групи «Мега-Поліграф» Олегом Свірком «Народ перемогти неможливо, або Бронюймо джипи, панове!», статті Лариси Марчук «Коло короля Данила», Віталія Скобельського «На перекладних... БТРах» і «До штика прирівняли... пензель», Тараса Романюка «Народ — з армією! або Національні особливості військового забезпечення і логістики та оподаткування благодійництва». Солдати й бійці добровольчих батальйонів, котрих повністю екіпірували громадські активісти, — нині не виняток, а здебільшого правило. Про те, які труднощі та небезпеки чатують на волонтерів, котрі сміливо прокладають на схід країни справжні дороги життя, доставляючи бійцям усе необхідне (від броньованих автівок та амуніції до шкарпеток і листівок), читайте у вересневому номері видання Верховної Ради України. У незвичайний спосіб допомагають фронту, пише «Віче», львівські господині. Вони готують домашні тістечка, булочки та тортики. Продавши свої смаколики, усю виручку передають для потреб вояків на передовій. А полтавські художники підтримують захисників Вітчизни пензлем, надаючи безплатно власні картини для благодійних аукціонів. І таких прикладів сила-силенна.

Дивина, але навіть брати наші менші допомагають українським військовим. Часопис розповідає про маленького песика Жужу, котрий за декілька хвилин до артобстрілу починав нервувати й намагався сховатися. За словами учасників боїв, той непоказний собака врятував життя багатьох наших прикордонників. До слова, його господар фельдшер Сергій Гончаренко, отримавши контузію, відмовився від госпіталізації. Уже через тиждень знову витягував поранених з-під мінометного обстрілу та куль. І в зоні АТО, і в тилу, не шкодуючи життя, сил і часу, працюють українські медики. «Віче» змальовує самовіддану діяльність лікарів Військово-медичного клінічного центру Південного регіону, котрі врятували сотні поранених.

Навряд чи залишить байдужим читача й мистецький блок парламентського видання. Це передусім блискуче есе Ольги Клейменової про Олександра Довженка, 120-річчя від дня народження котрого відзначаємо саме у вересні. Мало кому відомо, що цей обдарований режисер власного життя після успішної дипломатичної діяльності поривався розписувати стіни сільських будинків, клубів. І хтозна, як склалася б кар'єра геніального кінематографіста, якби він і справді пішов розмальовувати провінційні осередки культури... А чи знаєте ви, що Брахма вважав лотос найпрекраснішою квіткою в світі лише до тієї миті, поки не побачив троянди? А хто відкрив їхній вид без колючок і чому цю троянду назвали українською? Відповіді на ці запитання знайдете на сторінках журналу.

Ви хочете дізнатися, яким невтомним бібліофілом був Тарас Шевченко? Хто в українському суспільстві є упослідженою дитиною сорока няньок? Чи виживе на вітчизняних теренах бібліотечна галузь? Якщо цікаво, тоді замовляйте журнал у редакції (тел. 044-235-79-58), передплачуйте на пошті. Індекс 74254. А вартість — 14 грн. 10 коп. на місяць.

Вічаймося!

НОВИНИ

№ 181 (5931) ВІВТОРОК, 23 ВЕРЕСНЯ 2014

Сьогодні в Україні переважно хмарно, подекуди сильні дощі, у східних областях без опадів. Вітер південний з переходом у північно-західний, 7—12 м/с, на заході та півдні місцями пориви 15—20 м/с. Температура вночі — 7—12 градусів тепла, у південній частині та на Закарпатті — до +14. Удень — 15—20 градусів тепла, на півдні та сході — до +24, у західних областях — +11—16 градусів.

ЦЬОГО ДНЯ, 23 ВЕРЕСНЯ

■ **1921.** У Празі вийшов перший номер газети «Громадський вісник» — орган Українського громадського комітету. ■ **1929.** Народився Григорій Цицалюк — український композитор, професор, заслужений діяч мистецтв УРСР (1977). ■ **1996.** У Луганську здали в експлуатацію нову автотранспортну естакаду від залізничного вокзалу до центральної частини міста. ■ **1999.** Верховна Рада України прийняла Закон «Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування від нещасного випадку на виробництві та професійного захворювання, які спричинили втрату працездатності». ■ **2011.** Пішов з життя Володимир Полохало — український політик, політолог, журналіст, історик.

У НОМЕР

Конкурс переїхав з Ялти до Луцька

Учора в Луцьку було відкрито XVIII Всеукраїнський конкурс професійних читців імені Лесі Українки. Попередні, починаючи з 1996 року, проходили у тепер вже окупованій Росією Ялті. Змагання триватиме чотири дні.

Програма досить різноманітна. Окрім конкурсних прослуховувань, учасники цієї творчої імпрези відвідають меморіальний музей-садибу Лесі Українки в селі Колодяжному, побувають на озері Нечимному, а вечорами будуть організовані кінопокази. Зокрема, глядачі побачать фільм «Лісова пісня», який вийшов у прокат ще 1960 року. Головну роль лісової дівчини Мавки у стрічці відомого кінорежисера Віктора Івченка зіграла 17-літня Раїса Недашківська. Саме вона (нині — народна артистка України) разом з головою Національної спілки театральних діячів України професором Лесем Танюком й очолила журі цього конкурсу.

Завершиться творча імпреза у Луцьку 25 вересня гала-концертом і нагородженням переможців.

Микола ЯКИМЕНКО.
Волинська область.

Лікарня заощаджує бюджетні гривні

Млинівська центральна районна лікарня заощадила чимало бюджетних коштів, що планувалися на харчування хворих. Адже тут є пекарня, підсобне господарство. Лише завдяки тому, що самі випікають хліб і булочки, за вісім місяців зекономили 35,2 тисячі бюджетних гривень. Собівартість буханця тут — 1,05 гривні, а булочки — 20 копійок. Ще майже півсотні тисячі гривень вдалося заощадити, вирощивши в підсобному господарстві 1175 кілограмів свинини. Завдяки щедрим і щирим благодійникам нині в медзакладі заготовили 33 тонни зерна на борошно для пекарні і для підсобного господарства. А це означає, що тут і надалі заощаджуватимуть бюджетні гривні.

Віталій ТАРАСЮК.
Млинів
Рівненської області.

Проблемних дітей підтримує Євросоюз

У Хмельницькому відкрито регіональний центр підтримки дітей, створений за сприяння Європейського Союзу. Психологи, соціальні працівники та юристи центру допомагатимуть у розв'язанні конфліктів, займатимуться профілактикою правопорушень серед неповнолітніх, проводитимуть психолого-педагогічний супровід школярів, які перебувають на обліку в кримінально-виконавчій інспекції, надаватимуть психологічну та правову допомогу.

Ірина КОЗАК.
Хмельницька область.

Відзначали скромно

Встановили національний рекорд

На День міста 2432 патріотично налаштовані вихованці шкіл Херсона у вишиванках та одязі кольорів національного прапора заспівали на площі Героїв Сталінграда гімн України **(на знімку)**. А оскільки таким великим хором діти його ще не виконували, представники Книги рекордів України зафіксували національний рекорд.

В усьому іншому міське свято відбулося підкреслено скромно. Муніципальна влада не запрошувала зірок естради, відмовилася від традиційних салютів тощо. Обмежилися художньою самодіяльністю та напутнім словом міського голови Володимира Миколаєнка: «Наше місто стало фортецею на південних кордонах України і символом боротьби за свободу».

Сергій ЯНОВСЬКИЙ.
Фото автора.

Театральну площу перетворили на галерею та концертну залу

Тут співали аматорські колективи, а народні умільці демонстрували вироби з ниток, соломи, дерева, бісеру, паперу та тіста. Діти раділи ляльковому театру і майстер-класам з бісероплетіння, квілінгу та орігамі. Музеї міста, бібліотеки та громадські організації підготували фотовиставки. Одна з найемоційніших — зі світлинами про військові будні бійців АТО — нагадувала кіровоградцям, що святкування можливе лише завдяки мужності та сміливості захисників Вітчизни.

Петро МЕЛЬНИК.
Кіровоградська область.

Вшанували загиблих під час минулої та нинішньої війн

Чернігів зустрів 71-у річницю визволення від нацистських загарбників та День міста. На Меморіалі Слави відбувся мітинг-реквієм «Схилімо голови». В. о. голови ОДА Сергій Журман, голова облради Микола Звєрев, чернігівський міський голова Олександр Соколов, народні депутати України Владислав Атрошенко та Валерій Дубіль привітали фронтовиків, містян та гостей зі святом. Також відбулися акція «Здійснимо дитячі мрії разом!», ярмарки «Щедра Чернігівська земля», «Підтримай солдата Чернігівщини» та ін. У сквері імені Попудренка відкрито меморіальну дошку на честь чернігівських бійців, які загинули за незалежність України під час бойових дій на сході країни.

Сергій ПАВЛЕНКО.
Чернігівська область.

Наталка Полтавка у вишиванці та солдатському однострої

В обласному центрі до Дня міста відбулася святкова хода «Полтава вишивана», в якій взяли участь близько п'яти тисяч патріотів. Чимало військових курсантів, серед яких були і дівчата, надягли свою форму та крокували поруч із ровесниками у вишиванках. Присутні вшанували пам'ять загиблих на сході захисників Вітчизни. А допомогти війську можна було просто на святі, придбавши вироби, зроблені школярами і студентами.

Василь НЕЇЖМАК.
Полтавська область.

«Позицію» обрано правильно!

Своє 25-ліття святкує газета профспілок Дніпропетровщини «Позиція». 1989 року вона стала одним з перших регіональних профспілкових видань колишнього Союзу. Первісток вийшов настільки бойовим і гострим, що вже підготовлений до друку другий номер було заборонено. Незабаром випуск газети все-таки відновили.

— Уже в незалежній Україні вона стала першим регіональним профспілковим виданням, — **розповів «Голосу України» голова облпрофоб'єднання Віталій Дубіль.** — На сьогодні вийшло 1120 номерів.

Завдяки інформаційній підтримці газети профорганізації й трудовим колективам удалося перемогти в затяжних конфліктах із власниками великих металургійних підприємств, захистити право власності на Будинок союзів у Дніпропетровську.

Видання двічі відзначено Почесною грамотою Федерації профспілок України, грамотами НСЖУ, іншими нагородами.

Редакція «Голосу України» вітає колег з ювілеєм і бажає сил у боротьбі за інтереси трудящих.

Володимир РИБАЛЬЧЕНКО.
Дніпропетровська область.

СПОРТ

День народження — сумне свято

Футбол. Чемпіонат країни. Прем'єр-ліга. 7-й тур. **20 вересня. «Металург» Д — «Іллічівець». 3:0.** Київ. «Оболонь-Арена». 1 000 глядачів. **Рефері** — Голоднов (Луганська область). **Голи:** Адорно, 50, Морозюк, 56, Лазич, 90+1 (п).

«Металург» Зп — «Ворскла». 0:3. Запоріжжя. «Славутич-Арена». 4 000 глядачів. **Рефері** — Іванов (Донецька область). **Голи:** Янузі, 10, Турсунов, 73, Андрій Ткачук, 90+4.

21 вересня. «Шахтар» — «Зоря». 0:1. Київ. НТК імені Віктора Баннікова. 1 100 глядачів. **Рефері** — Мосейчук (Чернівці). **Гол:** Малишев, 42.

«Карпати» — «Металіст». 3:3. Львів. «Україна». 6 400 глядачів. **Рефері** — Козик (Мукачеве). **Голи:** Голодюк, 26, Кожанов, 35, Балажіц, 90+4 — Болбат, 17, Гав'єр, 23 (п), Жажа, 54.

«Говерла» — «Чорноморець». 0:0. Ужгород. «Авангард». 2 800 глядачів. **Рефері** — Скрипак (Київська область).

Турнірне становище на 21 вересня: «Шахтар» — 18 очок, «Дніпро» — 16, «Динамо» — 14, «Ворскла» — 11, «Олімпік» — 10, «Чорноморець», «Волинь» — по 9, «Металург» Д, «Зоря», «Металіст» — по 8, «Металург» Зп — 7, «Карпати» — 5, «Говерла» — 4, «Іллічівець» — 2.

Неприємний «подарунок» зробили футболісти «Шахтаря» своєму президенту Рінату Ахметову в його день народження. Однак слід віддати належне «Зорі», яка славиться сильним характером і від матчу до матчу додає у грі. Згадаємо, що в попередньому турі вона вібрала два очки у київського «Динамо».

З перших хвилин було помітно, що слова наставника луганчан Юрія Вернидуба, який напередодні зустрічі пообіцяв обіграти чемпіона, мають вагомі аргументи. Тренер може пишатися своїми підопічними, адже вони діяли з колосальною самовіддачею, задириливо, прагнучи ні в чому не поступатися супернику, не притискалися до своїх воріт, а шукали щастя в атаці.

Варто звернути увагу і на слабку гру окремих футболістів донецької команди. Зокрема, нарікань заслуговують Бернард та Фред. Обидва ніяк не доведуть, що заслуговують на місце у стартовому складі.

Фред узагалі допоміг супернику забити переможний гол, коли недбало відкинув м'яч своєму воротарю. Будківський зробив перехоплення, пробив, але Каніболоцький зреагував на той удар. Однак Малишев на добиванні був влучний.

У другому таймі «гірники» намагалися хоча б урятувати матч, але їхні спроби успіху не принесли. Заслужену перемогу святкувала «Зоря».

Щедрим на забиті м'ячі вийшов матч у Львові. Але ще більше, ніж голів, було драматизму. 2:0 в першому таймі повели харків'яни. Здавалося, що вібрати перемогу львів'янам не до снаги. Та ще до перерви вони відновили рівновагу — маленький спортивний подвиг, та й годі. Однак після відпочинку Жажа знову виводить «Металіст» уперед.

Матч добігав кінця, йшла остання компенсована хвилина, і знову «Карпати» викликали захоплення. Точна флангова передача Мартинюка зліва, і Балажіц головою забив гол-красень.

Лише результати

Футбол. Першість країни. **Перша ліга.** 9-й тур. «Миколаїв» — «Гірник». 3:2. «Полтава» — «Олександрія». 0:1. «Гірник-Спорт» — «Геліос». 0:0. «Зірка» — «Десна». 0:2. «Динамо-2» — «Сталь» Д. 0:0. «Буковина» — «Тернопіль». 1:2. «Нива» — «Нафтовик». 1:1. «Сталь» А — «Суми». 1:2.

«Олександрія» — 27 очок, «Сталь» Д — 19, «Тернопіль» — 16, «Геліос», «Гірник-Спорт» — по 15, «Полтава» — 13, «Десна» — 12, «Зірка», «Суми» — по 11, «Нафтовик» — 10, «Динамо-2», «Миколаїв», «Сталь» — по 9, «Гірник» — 8, «Нива» — 5, «Буковина» — 0.

Друга ліга. 9-й тур. «Кристал» — «Енергія». 4:2. «Макіїввугілля» — «Арсенал-Київщина». 1:2. «Шахтар-3» — «Кремінь». 2:2. «Черкаський Дніпро» — «Реал Фарма». 1:1.

Над номером працювали: Віктор ЧАМАРА, Алла ДОДАТКО, Олена ГОРБУНОВА.

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО,** Анатолій **ГОРЛОВ,** Сергій **ДЕМСЬКИЙ**, Віталій **ЖЕЖЕРА,** Іван **ІЛЛЯШ,** Світлана **ПИСАРЕНКО,** Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- Направлення матеріалів для друку в газеті є наданням згоди автора на обробку його персональних даних.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

(р) Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України
Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.
Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.
Передплатні індекси та передплатна ціна на 2014 рік
Для фізичних осіб:
40224 — 12 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота);
08775 — 10 грн. на місяць (3-разовий: вівторок, четвер, п'ятниця).
Для підприємств і організацій:
60955 — 35 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота).
Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 100000.

Друк: **ТОВ «Мега-Поліграф», 04073 м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14, тел. (044) 581-68-15 www.mega-poligraf.kiev.ua**

Зам. 37450

Макет, верстка — редакція газети «Голос України».
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ:
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

